

Bajtársi Levél

XLIII. ÉVFOLYAM

2. SZÁM

CALGARY, ALBERTA, CANADA

1990, OKTÓBER 31.

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG KÖZPONTI TÁJÉKOZTATÓJA

világszervezetünk, az MKCsBK alakult: 1949-ben

bajtársaink hivatalosan bejegyzett, jótékony célú társadalmi egyesületeket alapítottak
az AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN:

OHIO államban: Magyar Csendőrök Családi Közössége, (Family Society of Hungarian Veteran Gendarmes), Charter: B. 56-940, Cleveland, OH., USA, 1954. Julius 14.-én.

KANADÁBAN:

ONTARIO tartományban: Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség, Toronto-i Jótékonyági Csoport, (Royal Hungarian Gendarmarie Veterans' Benevolent Association of Toronto). No. 10 Liber 1163, Toronto, Ont., 1962, szept. 27.-én.

QUEBEC tartományban: MKCsBK Montreal-i Csoport, (Association des Vétérans Gendarmes Royaux Hongrois), No. 96 Libro C-268 Quebec, P.Qu. le decembre 19, 1972.

ALBERTA tartományban: Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség, Calgary-i Csoport, (Veterans' Association of the former Royal Hungarian Gendarmerie) No. 8775, Edmonton, Alta., 28th October, 1975.

K i a d j a:

AZ MKCsBK VEZETŐSÉGE.

Veterans' Association of the former Royal Hungarian Gendarmerie

ADMINISTRATION CENTRE:

712 - 54th Ave., S.W.,

CALGARY, Alberta, CANADA

T2V 0E1

MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG

alakulási év 1949, Gráz, Ausztria. vezető 1950- 1960-ig:
néhai nemes folkusfalvi FOLKUSHÁZI LAJOS, ny.á.m.kir.altábornagy
a m.kir. Csendőrség volt felügyelője.

ÖNKÉNT ÉS ÖNZETLENÜL INTÉZI VILÁGSZERVEZETÜNK TÁJÉKOZTATÓ,
NYÍLVÁNTARTÓ ÉS SEGÉLYÜGYI SZOLGÁLATÁT.

A./ KÖZPONTI VEZETŐSÉG:

vitész Szendi József segéyalap kezelő pénztáros (Sarasota)	Dr. Kiss Gyula központi vezető	Domokos Sándor Bajtársi Levél főszerkesztő
ifj.vitész Körössy Zoltán jelvény-éremkezelő	Dr. Szalontai Sándor a torontói csoport vezetője	Fazekas Lajos nyilvánartó
Vörös Imre ellenőr	vitész Rác István központi pénztáros	Varga István ellenőr

B./ BAJTÁRSI LEVÉL

Az MKCSBK hivatalos lapja, központi tájékoztatója; Beszámol közösségi, egyesületi és társadalmi eseményeinkről, a magyar élet híreiről világszerte.

Személyi hírek, könyvszemle, közérdekű levelek és értesítések, valamint a hozzájárulások nyugtázása minden számban.

Alapította, megindította és terjesztette Gráz-ban (Stájerország, Ausztria) és környékén, 1947.VI.21-1949-ig a "Gráz-i Magyar Csendőrök Bajtársi Asztaltársaság"-a, utána az MKCSBK 1951-ig.

Ügyvezető, levelező, szerkesztő és kiadó: Jegenyés Pál főtörm.; Elnök: néhai vitész Karsay Jenő alez.

Szerkesztette és kiadta Bregenzben, Dreibergenben, majd Utrechtben 1951.V.12-től 1964.IX.5.-ig: néhai vitész Karsay Jenő alez.; munkatárs: néhai vitész Karsay Jenőné, született Gerencsér Lily.

Szerkesztette és kiadta Islingtonban, majd Etobicoke-ben 1964.X.1-től 1975.VI.10.-ig: néhai vitész Kövendy Károly CM. százados.

Szerkesztette és kiadta 1975.VII.1-től 1981.XII.31.-ig Calgary-ban, (Alberta, Kanada): dr. Kiss Gyula és a Szerkesztő Bizottság.

Szerkesztette és kiadta, (Vezetői Bajtársi Levél néven) Sarasotában, (Florida, USA.) 1982.I.1.-től 1983.V.31.-ig: vitész nemes Baranchi Tamáska Endre.

Szerkeszti 1983.VI.1.-től a Szerkesztő Bizottság, s kiadja a Vezetőség:

vitész Keresztes Lajos lektor	Domokos Sándor főszerkesztő	Dr. Kiss Gyula felelős kiadó
----------------------------------	--------------------------------	---------------------------------

Minden cikkért és közleményért, annak szerzője, a közlésért a kiadó felelős.

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!
Ámen.*

BAJTÁRSI LEVÉL

" Járd be a világot és hirdesd a M.Kir.Csendőrség jó hírnevét! "
(Néhai vitéz SUBIK KÁROLY prelátus, Gráz 1948.XI.20.-án)

XLIII. Évfolyam 2. szám

CALGARY, 1990, OKTÓBER 31.

TARTALOM:

OLDAL:

I. A Vezetőség hírei	1
II. Személyi hírek, Gratuláció, Születés, Látogatás, Gyógyulás, Halottaink	2 - 8
III.(+) Beszámolók a bajtársi közösségek életéből	8 - 12
IV. A magyar élet egyesületi és társadalmi eseményei	12 - 17
V. Beszámolók, beszéd, elbeszélések, tanulmányok, szakcikk	17 - 31
VI. A Múzeum hírei	31 - 33
VII. Bel- és külföldi Sajtóhírek	34 - 42
VIII. A Vezetőség levelesládájából	42 - 45
IX. Kerestetés, Nyugtázások, Egyéb.	45 - 46

M. KIR. FEGYVERES ERŐK MUZEUMA

Alapították és fenntartották, mint MKCsBK Múzeum és Könyvtár Torontóban. Az Eszmei Csendőr Laktanyában 1971.IV.18 - 1984.XII.16.-ig, a torontói magyarság és más látogatók osztatlan elismerését kiérdemelve az MKCsBK, a Központi Vezetőség és néhai vitéz SZATHMÁRY KÁROLY C.M. (1916 - 1985) ügyvezető elnök, múzeumőr.

A Múzeum állandó CÍME: Magyar Ház, Kanadai Magyar Kultur Központ
840 St. Clair Ave., West
TORONTO, Ont., M6C 1C1 Canada

A Múzeum vezető és irányító szerve a

MUZEUMI BIZOTTSÁG.

Elnök: Dr. NAGY GYÖRGY

TAGJAI:

A MUZEUM RÉSZÉRŐL:

Dr. Szalontai Sándor
Kiss Károly
Borbás Károly tb.cső.,
Hidi József

A MAGYAR HÁZ RÉSZÉRŐL:

Dr. v. Ormay József
Kósa István
Csekő Miklós
Dr. Berzy József
Bartunek Ferenc
Dr. Koroknay Imre

Kurátorok: Dr. Szalontai Sándor és Borbás Károly

I.

A VEZETŐSÉG HÍREI

M. KIR. CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG, KÖZPONTI VEZETŐ
CALGARY, ALBERTA, KANADA

Semmiségi törvény

K e d v e s B a j t á r s a i m !

Negyvenöt év elteltével, az 1989-es év eseményei után a szabad magyar választások eredményeképpen összeült a népképviselőten alapuló Országgyűlés. Ezt követően megalakult a volt ellenzéki pártok képviselőiből a koalíciós kormány, mely az ország bel- és külügyeinek intézését átvette.

A "nemzeti megbékélés" szellemében megkezdte működését a Történelmi Igazságtétel Bizottsága (TIB), melynek célja, hogy az 1945-től kezdődő egész történelmi korszakban a megtorlás áldozatainak, holtaknak és élőknek teljes erkölcsi, politikai és jogi rehabilitáció adassék.

Az egész magyar társadalom azonban nem kegyelmet, hanem igazságtételt kíván. A jogállamiság ismerveihez ugyanis szervesen hozzátartozik a múlt igazságtalanságainak megszüntetése és jóvátétele.

Ezért az Országgyűlés 1990. évi márc. 14.-én meghozta az 1990. évi XXVI. törvényt, mely az 1945 és 1963 közötti törvénytörő elítéléseket, ítéleteket semmissé nyilvánította.

Így törlésre kell, hogy kerüljenek a volt m.kir. Csendőrség tagjai ellen 1945-ben és utána az un. kirakat, vagy koncepciós perekben kimondott ítéletek, s a hatóságok ezekre hivatkozó jogsértő intézkedései is.

A Csendőrségre, mint Testületre azonban a törvény nem terjed ki. A 109 évvel ezelőtt, az 1881. évi II. t. c.-kel alapított m.kir. Csendőrség testületét a II. Világháború végén ugyanis nem bírói ítélet, vagy törvény, hanem törvényellenesen hozott, törvénytelen - de iure érvénytelen - rendelet bélyegezte meg és állapította meg egyetemleges, kollektív felelősségét.

Ezért szükséges, hogy az Országgyűlés a törvénytelen rendelet ugyan csak semmissé nyilvánítsa, illetve a Csendőrséget, mint testületet, annak volt tagjait, azok hozzátartozóit a jogsértő elítélésektől és azok minden következményétől tehermentesítse, s reájuk a semmiségi törvényt érvényesítse.

Továbbá, hogy

a m. k i r. C s e n d ő r s é g n e k

- a./ alapító törvénye szellemében teljesített 64 éves áldozatos törvényes, közbiztonsági és mint a volt m.kir. Fegyveres Erők egyikének háborús szolgálatát és hősi halottait, s mártírjait elismerje,
- b./ országos rágalomhadjárral lerontott megbecsülését, bel- és külföldi tekintélyét helyreállítsa,
- c./ mint Testületnek teljes exonerálásával az annak illetékes erkölcsi, politikai és jogi jóvátételt törvénybe iktassa.

A fentiek elnyerése érdekében a Vezetőség az Országgyűléshez fölterjesztést / memorandumot / állít össze, melynek végleges szövegét, az átadás részleteit és időpontját a Bajtársi Levélben közölni fogjuk.

Kelt Calgaryban, 1990 augusztus 20-án, Szent István napján

II.

SZEMÉLYI HÍREK

FELVÉTEL A VITÉZI RENDBE:

A VITÉZI REND Münchenben (Nyugatnémetország), 1989 június 24-én tartott teljes ülésén állományába felvette várományosi alapon

Ifj. Sárospataki SZEPESI SZANISZLÓ ATTILÁ-t (Toronto, Ont. Kanada), mint atyja, vitéz Sárospataki SZEPESI SZANISZLÓ tb. csendőr várományosát. (Vitézi Tájékoztató, 1989/2. szám). A család 1640-ben kapta nemességét, melynek 350. évfordulójáról megemlékeztek. (s.Sz.Sz. 1990.VIII.6.)

FELVÉTEL A SOUVERAIN SZENT LÁSZLÓ TÁRSASÁG ÉS RENDBE:

Dr. ANDRÉ LÁSZLÓ (Bulverde, Texas, USA) bajtársunkat a magyar közösségi életben kifejtett munkássága elismeréseképpen, a Souverain Szent László Társaság és Rend 1990 június 27-én tagjai közé felvette. (Dr.A.L.1990.VII.3.)

KITÜNTETÉS:

VÁRHALMI JÁNOS cső.főtorm. bajtársunkat az MHBK Los Angeles-i csoportjának tagját a Bajtársi Közösség érdekében kifejtett kiemelkedő tevékenységének elismeréséül az USA főcsoport vezetője, vitéz KOLTAVÁRY DÉNES a " 40 ÉVES JUBILEUMI EMLÉKKERESZT "-tel tüntette ki. (H.U.1990 május-juniusi szám).

GRATULÁCIÓ:

GYÖRVÁRY JÓZSEF és felesége, született APARVÁRY BORBÁLA (Montreal, Que., Kanada) 1990 ápr. 22-én tartották 50 éves házassági évfordulójukat. A Magyarok Nagyasszonya r.k. templomban 11 órakor gyermekeik, unokáik, a rokonság és jóbarátok részvételével Ft.CSÓKAY KÁROLY S.J., plébános mondott szentmisét és adta áldásait az ünnepeltekre. Utána fogadás volt az Ifjusági Otthonban.

GYÖRVÁRY JÓZSEF az egyházközség több éve tevékeny vezetőségi tagja, míg felesége, néhai APARVÁRY MÁRTON m.kir.cső.alhadnagy leánya, mindketten közszeretnek örvendő, megbecsült tagjai a magyar közösségnek.

Az MKCSBK jókívánságait CSERHALMI FERENC helyi csop. vezető fejezte ki, kívánván az Úristen bőséges áldásait, további családi örömeket és jó egészséget a jubiláló házaspárnak. (Cs.F. 1990.VI.22.)

Ft.Dr.GÁCSÉR IMRE O.S.B. (Sao Paulo, Brazília) 1990.VI.16-án mutatta be Aranymiséjét a r.k. templomban tisztelői, barátai, hívei részvételével. Ötven év telt el azóta, mióta a Zala megyei Örvényes-i templomban 1940.VI. 23-án bemutatta első szentmiséjét és pályáján elindult, hol "Isten örömet szerzett Neki", melyet önzetlenül osztott meg embertársaival.

A háború után a Szent Benedek rend Párizsba rendelte, hol számos menekült magyart segített boldoguláshoz az új világban, mikor a nyugati államokban munkavállalásra volt csak lehetőség. Ott segített, ahol tudott, nem kérdezte, ki honnan jött. Azóta Sao Paulo-ban a Szabadegyetem rektora, a magyar kolónia megbecsült tagja, csendőrnapi megemlékezéseink megtisztelt vendége. Kívánunk Neki további erőt és tartós egészséget és Isten jutalmazza meg áldásos munkáját sok örömmel.

SZÜLETÉS

SZELEI LÁSZLÓ BÉLA (Calgary, Alberta, Kanada) és feleségének 1990.

VII.2.-án egészséges leánygyermekük született, aki a szent keresztségben a KRISZTINA nevet nyerte. Az újszülött SZELEI JÓZSEF cső., az MKCsBK volt pénztárosának harmadik unokája. (v.R.I.)

LÁTOGATÁS:

DÁVID SÁNDOR (Victoria, B.C., Kanada), a Calgary-i csop. volt vezetője 1990 júliusában fia és annak családja meglátogatására Calgary-ba érkezett, hol bajtársait, barátait is fölkereste. (KGY).

DOMOKOS SÁNDOR (Winnipeg, Man., Kanada), a Bajtársi Levél főszerkesztője, feleségével együtt 1990.VIII.31.-én két hónapos magyarországi látogatásra indult, hogy ott az emigrációban megjelent könyvei kiadásáról tárgyaljon. Ugyancsak föl fogja keresni barátait, bajtársait és megbeszéli a Testületet érintő politikai változásokat. (KGY).

A kitüntetésekhez, az örömteli évfordulókhöz, valamint az újszülött családjának szeretettel gratulálunk!

BETEGSÉG - FELGYÓGYULÁS:

KULIFAY ISTVÁN (Westlake, Oh., USA.) "... Jan.31.-én agyvérzést kapott. Az agysérülés érintette a központi idegrendszert, s ezáltal testi egyensúlya, hallása és látása is romlott. Ezt megelőzőleg 1989 júliusban gyomorvérzést kapott, majd epekő- és prostata-operáción ment keresztül cukorbetegséggel. Orvosai szerint, állapota sokat javult, azóta most már botjára támaszkodva elsétál az egyenes utcán kedvenc kuttyájával. Felesége kéri az Úristent, hogy a szeretetben együtt-töltött négy és fél évtized adjon erőt mindkettőjüknek a küzdelmek elviseléséhez." A B.L.-t elolvastam neki az utolsó betűig"- írja, - "és kívánok minden jót és Isten áldását áldozatos munkájukhoz..." (K.I.-né 1990.V.26.)

vitéz BARANCHI TAMÁSKA ENDRENÉ (Sarasota, Fl., USA) f.évi II.28-án munkahelyén elcsúszott, fejét a kőpadlón megütötte, s kisebb agyrázkódást kapott. Emellett bal csuklója és bal felsőkarjában csont tört. A szakorvos szerint 6-8 hét múlva lesz munkaképes. A síneket ápr.20-a körül fogják levenni, s azután kezdődik a gyógytorna. (v.BTE.1990.IV.5.)

BODUR GYULA (Biolet Massé, Argentína) feleségének 1990.VI.4-én kelt levelében köszönetet mond "bajtársainak, akik emlékeztek rá, s küldi szeretetteljes köszöntését. Az első operáció óta már lát, s hogy ez milyen istenáldás, azt nem lehet leírni. A második operációhoz a beutalást várják." Dr.SZALONTAI SÁNDOR gyűjtését Torontóból 191.72 dollár összegben - nyugtázza.
(A teljes összeg, melyet a bajtársak összesen az operációkra küldtek, kitesz 481.72 dollárt, illetve 250.000.- ausztrál-t, argentin valuta.)
(v.BTE. 1990.VI.19.-)

vitéz ÁGHY ASBÓTH ZOLTÁN ezds.úr (Muskego, WI., USA) változatlanul kórházi ápolásban van. Mióta jobb oldala megbénult, a beszéd nehezebbre esik, de amit hozzátartozói és barátai mondanak, azt megérti, megelégnél, felfrissül. Táplálkozása a gyomorba vezetett cső segítségével történik. Jókívánságaink tolmácsolását kértem leányától PALLAGI VIKTORNÉ DALMÁ-tól, aki rendszeresen meglátogatja. (KGY 1990.VII.13.-)

BÁNFAI JÓZSEF (Ligist, Ausztria) 1990.III.8-án kelt levelében írja, hogy "... a múlt év késő őszen három hétig voltam a grázi klinikán idegbenulással. Egy hideg, szeles nap estéjén fájdalmat éreztem a jobb arcomon

a fülem mellett. Mikor felébredtem, a szám el volt fordulva. A házi orvosom beutalt a klinikára, hol három hétig kezeltek. Orvosi vélemény, hogy a bénulást vérkeringési zavarok okozták. A bénulás megszűnt, de a fejem sokszor fáj, tablettákat kell szednem. Reumám is újból jelentkezett..."

vitéz SZENDI JÓZSEF (Sarasota, Fl., USA) 1990. VI. 19-iki levelében írja, hogy jun. 2-án, 7 hetes magyarországi tartózkodásáról való megérkezése után 4 nappal, a bal lábfeje dagadni kezdett és bal lábszárában víz volt. Szívre gyanakodtak, de a vizsgálat szerint nincs komoly probléma. Gyógyszert kapott, s már úgy néz ki, hogy lassan rendbe jön.

Dr. SZALONTAI SÁNDOR (Toronto, Ont. Kanada) bajtársunk 1988. nov. közepén történt operációját (B.L. 1989/1.) követő ezévi június 27-iki befejező ellenőrző orvosi vizsgálat eredménye: Excellent! (Dr. Sz. S. 1990. VII. 12.-) / Gratulálunk! - Szerk./

Jobbulást, erőt, egészséget és teljes felgyógyulást
kívánunk kedves Bajtársainknak!

+ + + + +

HALOTTAINK:

NAGYIVÁNYI ÖDÖN m.kir. csendőrszázados, a szegedi volt V. ker. állományában a zombori osztály segédtisztje, a Souverain Szent László Társaság és Rend lovagja, hosszú, türelemmel viselt betegség után Buenos Aires-ben (Argentína) 1990. IV. 10-én 76 éves korában meghalt.

1914-ben született Trencsénben. Iskoláit Székesfehérvárott a cisztercita gimnáziumban végezte, majd a budapesti egyetemen nyert végbizonyítványt a jog és államtudományi karon. 1939-ben lépett be a Csendőrséghez, hol 1940-ben hadnaggyá avatták.

1948-ban vándorolt ki Argentínába, hol a bajtársi egyesületek, a Rab Nemzetek szervezetében, a Délmagyarországi Felszabadító Bizottság munkájában, Mindszenty bíboros, hercegprímás igazsága, s jogainak visszaadása érdekében dolgozott, 11-én temették. Koporsóját címeres magyar zászló takarta, Ft. PESTI JÓZSEF búcsúztatta és a gyászoló közönség elénekelte a Himnuszt.

Gyászolják: özvegye, szül. MERKL PIROSKA, leánya PATRICIA férjezett GRÁBNER ANDRÁSNE, veje, unokája, megannyi rokona és a bajtársak. (Magyar Hírlap, 1990 május.-)

NAGYTISZTELETŰ vitéz MOHAI SZABÓ BÉLA m.kir. hadbiztos szds., a Brazíliai Magyar Református Egyház lelkipásztora, az MHBK brazíliai főcsop. vezetője, az MKCsBK tiszteletbeli tagja, Sao Paulo-ban (Brazília) lakásán 1990. II. 7-én 77 éves korában csendesen elhunyt.

Erdélyben született 1912. VII. 11-én. A katonatiszti pályára készült. A Ludovika Akadémiát 1936-ban végezte el, mikor mellhártya, fertőzés miatt nem a csapathoz, hanem a hadbiztosi karba avatták hadnaggyá és nevezték ki.

A háború után Brazíliába vándorolt ki, hol 40 éven át küzdelmes mun-

kával tartotta fenn magát és családját.Élete delén új hivatás érzése érlelődött meg lelkében.Ötven éves korában többéves kitartó szorgalommal elvégezte Campinas-on a református teológiát és ettől kezdve a Magyar Presbyterianus Egyház Lapa-i lelkésze lett,s több évtizeden át végezte hittel,szeretettel,erős akarattal és sok fáradozással lelkipásztori munkáját.A felekezetek közötti testvéri együttműködés mintaképe volt.A magyar kolónia minden intézményét ismerte,támogatta,azok munkájában tevékenyen kivette részét.

Becsületes,lelkes,példaadó magyar vezető volt.Közösségünknek együttérző,hűséges tagjaként a Csendőrnapon mindig velünk volt,s adott megannyi gyásznunkban lelki vigasztalást.

Szíve fölé bajtársa hazai földet helyezett.

A Sao Paulo-i magyar kolónia egyetemes elismerő tisztelettel és őszinte részvétellel kísérte utolsó útjára. Búcsúzóul álljanak Pál apostol szavai:

" Ama nemes harcot megharcoltam,futásomat elvégeztem,a hitet megtartottam..." Az Úristen fogadja őt kegyelmébe. (K.G.1990.VI.6.)

Vitéz DUSKA GYÖRGY IMRE, m.kir.honvédszázados,a Ludovika Akadémia oktatótiszteje,magyar és külföldi hadikitüntetések,valamint a Vitézi Rend Érdemkeresztjének tulajdonosa Calgaryban (Alberta,Kanada) 1990.VI.7-én,hosszú betegség után 80 éves korában meghalt.

1910.V.3-án Gyékényesen (Somogy vm.) született.Apja a m.kir.Határrendőrségnél teljesített szolgálatot, 1915-ben az Aldunán orosz löszerszállító hajókat robbantott föl.Vállalkozásából sohasem tért vissza.

Bajtársunk korán a katonai pályára lépett,hová három fiútestvére is követte. 1932-ben a Ludovika Akadémián hadnaggyá avatták. A II.Világháborúban résztvett, hol megsebesült,s a Ludovikára helyezték, hol a gépkocsizó lövész kiképzést vezette. A háború után a francia-zónában a G.A.E-nél dolgozott,honnan Francia Guyana-ba,majd onnan Kanadába vándorolt ki.

1990.VI.9-én temették az Árpádházi Szent Erzsébet templomban tartott gyászmise után a Saint Mary temetőbe. Gyászolja: fia, annak családja,ki-terjedt rokonsága és bajtársai. (KGY).

NAGY ZOLTÁN m.kir.csendőr a szombathelyi volt III.ker.állományában,a New Brunswick-i (N.J.,USA) csoportunk tagja 1990.II.4.-én ugyanott, 73 éves korában meghalt. 1917.VII.21-én született Egyházaskeszőn (Veszprém vm.). A katonaságnál Celldömölkön az állami ménésnél,majd a Csendőrségnél Zalaegerszegen szolgált.Az összeomlás után nyugatra települt,Németországba,honnan 1951-ben az USA-ba vándorolt ki,hol megnősült.

Temetése II.7-én ment végbe.A végtisztességen a csoport mindhárom helybeni még életben lévő bajtársa megjelent. Gyászolja: özvegye NAGY ZOLTÁNNÉ ERZSÉBET, fia ERNŐ,unokaöccse NAGY DEZSŐ és családja, s bajtársai. (F.D. 1990.II.25.-)

RÁKÓCZI JÁNOS m.kir.cső.főtörzsőrmester a szombathelyi volt III.ker.állományában,szolgálati érmek,dícsérő okiratok és az MKCsBK 25 éves Jubileumi Emlékérem tulajdonosa, az MKCsBK Múzeum és Könyvtár mindvégig lelkes támogatója,az Őrsparancsnokiskola segédoktatója,hosszú szenvedés után Toronto-ban (Ont.Kanada) 1990.II.15-én 82 éves korában meghalt.

Utolsó időben a szentgotthardi űrs parancsnoka volt.Az '50-es évek elején érkezett Torontoba,hol résztvett az MKCsBK csoport,majd a Múzeum, az Eszmei Csendőr Laktanya alapításában.A csoportnak pénztárosa volt.Kb. tíz éve agyvérzést kapott,s féloldalát nem tudta mozdítani,miért is a közösségi ügyektől visszavonulni kényszerült.Mindeddig azonban a csoport

vezetőségi tagja,tevékeny,lelkes bajtárs volt,aki törhetetlen hitével,vasszorgalmával,hűséges magyarságával az igazi csendőr-szellemet képviselte.

A USA-ban távollévő csop.vezetője képviselőjében is gyászoló bajtársainak részvéte kísérte végső nyughelyére a North York-i temetőbe. (Dr. Sz.S. 1990.VII.12.-)

SZÖNYI GÁBOR m.kir.csendőr,az Adelaide-i (S.A.,Ausztrália) csop. tagja,valószínűleg szívrohamban 1990.VII.15-én 76 éves korában meghalt. Nádudvaron (Hajdu vm.) született. A honvédségnél teljesített szolgálata után 1941-ben belépett a csendőrséghez. A 2.hadsereghez került hadibeosztásba.A háború után Ausztráliába vándorolt ki,hol magányosan élt.Ott-honában a rendőrség 15,000.- készpénzt talált és ismeretlen összegű pénze volt bankkönyvekben is. Búcsúztatta Csop.v.-je UTCZÁS M.,az MHBK-tól BERKALLY I. Végrendelete nem volt.Házával együtt mindene az államra szállt. (U.M. 1990.VII.31.-)

CZIGLER ARNOLD m.kir.folyamőrszázados,a Souverain Szent László Társaság és Rend lovagja,a Rákóczi Egyesület 30 éven át szeretett elnöke Ausztráliában 1990.IV.5-én 82 éves korában meghalt. Gyászolják: családja,honvéd és csendőr bajtársai,barátai. (Au.M.É., 1990.IV.12.-)

Dr. vitéz SZÉKELY FRIGYESNÉ szül.KLÁR OLGA,százados bajtársunk felesége (Ste.Rose Laval, Que.,Kanada) a montreali Victoria kórházban 1989. XI.7-én meghalt.

1942-ben kötöttek házasságot, 1947-ben vándoroltak ki Kanadába,hol Montreal-ban telepedtek le. A r.k. egyház szertartása szerint temették a Chomody kerületi halottasházból a család számos barátja és honfitárs jelenlétében. Elhamvasztották. Gyászolják: férje, LÁSZLÓ és FRIGYES fiai, családjaik,jó ismerőseik és a bajtársak. (Cs.F.1990.II.22.)

KARANCZ JÁNOSNÉ szül.NAGY ILONKA őrmester bajtársunk (Calgary,Alberta,Kanada) felesége a helybeli Árpádházi Szent Erzsébet Nőegylet volt elnöke és vezetőségi tagja,a Magyar Nyugdíjasok Köre lelkes tagja és könyvtárosa 1990.VI.13-án súlyos betegségben 68 éves korában meghalt.

1921.XI.25-én született Budapesten, 1952 óta élnek Calgary-ban,mint a magyar közösség tevékeny tagjai. Gyászolják: szerető élettársa,továbbá leányuk Kathie, rokonai,a család számos jóbarátja,a bajtársak és Calgary magyar közössége. (KGY).

MÁRFI MARX LÓRÁNT (Toronto,Ont.,Kanada) a volt "Ontario Magyar hangja", a "Hungarian Magyar Rádió" hat éven át volt szerkesztő-igazgatója, producere,több szívroham és hosszabb betegség után Torontóban 1990 első felében meghalt. Feje alatt apjának magyarországi sírföldjével a helybeli Mount Pleasant temető 45.sz.parcellájában helyezték örök nyugalomra.

TRIANON 25.évfordulójára megjelent "JUSTICE FOR HUNGARY" újbóli kiadásának odaadó segítője és munkatársa volt. 1986 és 1988-ban a Magyar Királyi Fegyveres Erők Muzeuma és a volt m.kir.Csendőrség elleni rosszindulatú sajtótámadást visszautasította és cáfolásra hangszalagot adott ki.Közösségünknek hűséges,támogató barátja volt.Gyászolják: kisszámú baráti köre és a bajtársak. (K.M.1990.III.31.szama.-) (KGY)

Dr.BALOGH JÁNOS m.kir.csendőrszázados,a nyiregyházi szárny parancsnoka Gyöngyösön 1990.VI.5-én meghalt.Európából az USA-ba vándorolt ki,hol Cleveland-ban (Ohio) telepedtek le és a MCsCsK- ének volt tagja. Felesége szül.GÖRGÉNYI LIVIA 1938.X.12-én halt meg Cleveland-ban (B.L. 1989/1.szám), aki gyöngyösi származású volt. Hamvait férje hazaszállított.

ta, mikor váratlanul elhunyt. (M.I. 1990.IX. 9.-)

TÓTH ISTVÁN m.kir. csendőrőrmester a MCsCsK tagja Cleveland-ben, (OH., USA West Side) meghalt. (M.I. 1990. VI.9.-)

KISS FERENC

KISS FERENC m.kir. csendőr gt. főhadnagy, a szegedi volt V.ker.állományában a zombori gazdasági hivatal főnöke, az MHBK Welland-i (Ont., Kanada) csop. tevékeny tagja, a helyi MHBK csop. vezetője, hónapokig tartó betegeskedés után a St.Catharines-i kórházban 1990.VIII.25-én 76 éves korában meghalt.

Iskolái elvégzése után a honvédségnél teljesített szolgálatot, majd belépett a Csendőrséghez. 1952-ben családjával együtt kivándorolt Kanadába, hol a General Motors-nál dolgozott nyugdíjba vonulásáig. Bajtársai és az MHBK csoporttal együtt a wellandi temetőben nyugvó apósa, VERES GYULA sírjánál búcsúztatta és tartott közös megemlékezést. MHBK csoportja - 95%-a csendőr, - koszorút helyezett a sírra. MKCsBK bajtársai 1990.IX.10-én szentmisét szolgáltattak lelkiüdvéért.

Elhamvasztották. Hamvait Magyarországon, szülei sírjában fogják elhelyezni. Gyászolják: özvegye KISS FERENCNÉ, szül. VERES MAGDOLNA, leányai és azok családjai, barátai, honvéd és csendőr bajtársai. (S.I. 1990.IX.11.-)

BICZÓ JÓZSEF m.kir. csendőrőrmester St. Catharines-ben (Ont., Kanada) 1990.VIII. 15-én 76 éves korában meghalt. Ugyanott lett eltemetve. A csoporttal nem tartott kapcsolatot. (S.I. 1990. IX.11.-)

Dr. SÁNDOR PÁL m.kir. csendőrszázados a Kormányzói Dícsérő Elismerés a hadiszalagon a kardokkal és más kitüntetés tulajdonosa, a miskolci volt VII.kerület állományában az ózdi szárny parancsnokh.-e, Sydney-ben (N.S.W., Ausztrália) 1990.VIII.23-án májrákban 76 éves korában meghalt.

1914.I.2-án született Turán (Pest vm.), Aszódon érettségizett, a pécsi egyetemen avatták doktorrá. A szolnoki árkászoktól 1941-ben lépett be a Csendőrséghez. 1942-43-ban hadi beosztásban szolgált a II.ht.tábori rendészetnél.

Temetésén a helyi csoport küldöttsége csendőr-zászlóval letakart koporsójánál búcsúzott tőle a Himnusz eléneklésével. Elhamvasztották. Gyászolják: özvegye SÁNDOR PÁLNÉ RITA, gyermekei, azok családjai, számos barátja és a Bajtársak itt és az Óhazában. Isten irgalmából nyugodjék békében. (Dr.T.Gy., 1990.IX. 16.-)

TÖLGYES LAJOS m.kir. csendőrőrmester a székesfehérvári volt II.ker.állományában, hosszú szívbetegség után Courtland-on (Ont.Kanada) 1990.VIII. 15-én 74 éves korában meghalt.

1916.I.11-én született Keresztény-ben (Sopron vm.), a Csendőrségnél a pápai őrsön szolgált. Aug.17-én temették a helybeli Szt.László r.k.templomból. Koporsóját a csendőr bajtársai koszorúja díszítette, akik elkísérték utolsó útjára. Búcsúztatta: PÁSZTOR BÉLA csoportvezető.

Gyászolják: özvegye TÖLGYES LAJOSNÉ szül. CSEGEZI MÁRIA, leánya ANNA-MÁRIA, bajtársai, barátai és testvérei Magyarországon. (P.B.1990.VIII.27.-)

Dr. MOLNÁR ZSIGMONDNÉ, szül.:GREISSINGH MARGARET (Dolly), dr.Molnár zsigmond m.kir. rendőr százados a MCsCsK tb.tagja, együttérző barátja, bajtársunk felesége Cleveland-ban (Ohio,USA.) 1990.VIII.29-én éjjel váratlanul elhunyt. Elhamvasztották. Lelki üdvéért a gyászmisét a helybeli Szent Imre templomban mutatják be.

Gyászolják: férje, a család barátai, a bajtársak. (Kanadai Magyarság, 1990.IX.8.)

PALLÓS ANDORNÉ, szül. TÖRÖK MÁRIA, Pallós Andor őrnagy felesége 1990. VI.23-án Budapesten hosszú betegség után meghalt.Elhamvasztották. Gyászmisét lelke üdvéért a Zugliget-i r.k.templomban szolgáltattak.(Dr.B.I. 1990.VIII.23-án.)

+ + +

Elhunyt Bajtársainknak, Hozzátartozóinknak, Barátainknak

adjon a Mindenható békességes pihenést,

lelküknek pedig az örök üdvösség boldogságát.

A Gyászoló Családoknak ezúton fejezzük ki
őszinte együttérzésünket és bajtársi részvétünket.

+ + + + +

Békesség földön a jóakarató embereknek!

III.
CSENDŐRNAPOK, BESZÁMOLÓK
A BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGEK ÉLETÉBŐL

AUSZTRÁLIA

SYDNEY (New South Wales) 1990.V.6-án tartotta meg az MKCsBK helyi csoportja jubileumi Csendőrnapiját. A Strathfield-i templomban magyar szentmisén a zászlók jelenlétében vettek részt a csoport tagjai, hozzátartozói és barátai. Ft. FAZEKAS szentbeszédje keretében beszélt a Csendőrségről, múltunkról, kötelességteljesítő erényeinkről és hőseink helytállásáról. Megemlékezett az emigrációs csendőr negyven éves munkásságáról, melyet indokoltá tett és igazoltak a jelen idők eseményei. A telt templomból kivonuló csendőrzászló és kísérete előtt tisztelettel állott sorfalat és hajtotta meg fejét a negyven éven át együttérző magyar közönség. Ez volt az a csendőrzászló, mely közel 40 évvel ezelőtt az Észak-Komárom-i csendőrsztyáparancsnokságon lobogott, melyet ANTALFFY PÁL őrnagy oszt. pk., hozott ki és adott át 1960-ban azzal, "hogy az valamennyi Ausztráliában élő bajtárs zászlója lesz és a Sydney-ek fogják azt őrizni." (B.L.1981/1.szám.-)

Mise után a meghívottak a Magyar Központba vonultak át, hol a csoport tagjai, hozzátartozóikkal a helyi emigrációs képviselőkkel együtt, kb. 70-et tettek ki. A vendégeket v. TASSÁNYI JÓZSEF csoportvezető üdvözölte, majd kérésére KOLTAY IMRE felolvasta a csoportvezető körlevelét. Ennek megtörténte után a csoportvezető átadta dr. vitéz JANI ISTVÁN OAM örökös tiszteletbeli csoportvezetőnek a Központi Vezető Dícsérő Okirat Elismerését a Sydney-i csoport érdekében 20 éven át kifejtett önzetlen, eredményes szolgálataiért. Vitéz dr. JANI ISTVÁN köszönő szavai után a díszbéd került főlsgálásra.

Dr. TAMÁS GYULA ügyvezető bs. állította össze és írta meg remekül a csoportnegyvenedik évi díszbédjére szóló ünnepi beszédet. Csak kedves felesége, Babyka felolvasása múlta felül a szöveg nagyszerűségét. (Gyula elromlott szeme miatt nem tudta felolvasni, ezért felesége adta át vele átérezve gondolatait.) /Lásd: az V. fejezetben./

A beszéd végeztével a díszbéd hivatalosan végetért és a megjelentek, a bevett szokáshoz híven, hosszasan elbeszélgetve még jóideig együtt maradtak. (Dr. T. Gy., dr. v. J. I., 1990. VI. 7., V. 31.-)

PERTH (W.A.) A Csendőrnapiról az évek óta szokásos módon, családi körben fogunk megemlékezni és a Perthi Magyar Hírekben szándékozom egy

kis emlékezést megírni. 83-ik évemet taposom. Amit lehet, megteszek.
(v.Sz.L.J. 1989.XI.15.-)

EURÓPA

GAIBERG (Németország) ... " Úgy tartottuk meg a Csndőrnapot, hogy D.J. felhívott telefonon L.Á. barátjától, így telefonvégre bíztuk eme szép emléknapot. Megegyeztünk abban, hogy magunkba merülve álmodunk egy-egy szép emlékekkel teljes Csndőrnapról és imádkozunk az elesettek és mártírhalált szenvedett bajtársainkért... Minden alkalommal előveszek egy-egy régi B.L.-t, s azokból elolvasgatom azt, hogy szerte a nagyvilágban hogyan ülték meg azt bajtársaink... Ilyenkor révül föl bennem a régi emlékekből Nyíregyháza, Kassa, a beregszászi bevonulás 1938 novemberében... clyan szép volt, hogy azt nem lehet elfelejteni sohasem..."
(D.I. 1990.III.4.-)

LONDON (Anglia) Mint általában negyedévenként máskor is, 1990.V. 12-én ismét összejöttek bajtársaink a szokásos összejövetelre. Ezen a napon érkezett meg a Bajtársi Levél, melyet mindannyian várnak és jönnek tartják. Hálával emlegetik azokat, akik fáradoznak vele. Bár létszámuk 7-re csökkent, a kapcsolatot tartják. Az alsóház a közel múltban 2/3-os szótöbbséggel törvényt szavazott meg a háborús és emberiség-elleni bűncselekmények üldözésére. A Lordok Háza, a felsőház azonban ugyancsak 2/3 szótöbbséggel elvetette. Azzal indokolta, hogy 40-50 év után már lehetetlen bizonyítani és a bíróságnak megnyugtató ítéletet hozni. (Sz.P. 1990.VI.26.-)

PÁRIZS (Franciaország). 1990.junius 7-9-ig az MHBK Vezetői Értekezletet tartott, amelyről az alábbi nyilatkozatot adta ki
vitéz MARTONFALVY HUGÓ

Központi Vezető:

Az értekezleten jelen volt a Központi Vezető európai helyettese, a Franciaország-i és Cleveland-i főcsoportvezetők, a Franciaország-i főcsoport tisztikara és csoportvezetői, "Proxy" alapon a Központi Vezető Ausztrália-i helyettese, a Canada-i, Egyesült Államokbeli, Argentína-i, Adelaide-i, Melbourne-i, Sydney-i főcsoportvezetők és a vezetői törzs tanácsosai.

1. Az értekezlet először is megvitatta az MHBK célkitűzéseinek további érvényességét. A kiértékelésből kitűnik, hogy az első pont kivételével az alapszabály pontjai ma is érvényesek, így elhatároztuk, hogy munkánkat tovább folytatjuk.
2. Az értekezlet továbbra is úgy látja, hogy katalizátori szerepünket gyakorolnunk kell a jövőben is. Ez megköveteli tőlünk a helyes és szükséges kezdeményezéseket anélkül, hogy beavatkoznánk az otthoniak munkájába.
3. Ha Magyarországon majd kialakul egy volt katonák egyesülete, akkor majd az MHBK örömmel bevezeti őket az Európai Frontharcos Szövetség körébe. Az MHBK képviseli még ma is az ország volt katonáit a Szövetségben.
4. Az MHBK kéri az új kormány és Budapest székesfőváros vezetőit, hogy közreműködjenek egy hősi emlékmű felállításával velünk Budapesten, amint az orosz megszállók elhagyják az országot. Az emlékmű felállí-

tásához szükséges anyagiakat az MHBK a támogató egyesületekkel karöltve gyűjtés útján óhajtja előteremteni.

5. A Ludovikás zászló hazavitele érdekében az MHBK csak a Ludovikás bajtársak szavazásának eredményeképpen fog arra lépéseket tenni. Az MHBK őrizte a zászlót, az MHBK vigye is haza.
6. Az MHBK szorgalmazza a "Kommunista burokrácia" fokozatos, de teljes leváltását és a minisztériumok teljes átszervezését, hogy a kommunista elemek eltávolíthatók legyenek.
7. A külügyi képviselőket hasonló módon le kell váltani. A kicserélt követségek legyenek az emigráció kapcsolatai az anyaországgal.
8. Továbbra is szorgalmazni kell az orosz csapatok mihamarabbi kivonásának szükségességét hazánk földjéről.
9. Az MHBK kéri, hogy az új magyar kormány Erdély, Felvidék és Délvidék magyar kisebbségei viszonyának rendezését állandóan szorgalmazza és ha szükséges, az Egyesült Nemzeteket is vonják be a probléma rendezésére.
10. Az MHBK tovább folytatja a nyugati kormányok és közvélemény felé irányuló felvilágosító munkáját Magyarország érdekében.
11. Az MHBK eltökélt szándéka az otthon további segítése, az arra rászorult bajtársak, özvegyek, árvák ügyének támogatása.
12. Az MHBK kéri a magyar királyi honvédség egyetemes rehabilitálását, a háborús bűnösség kommunista vérvádja megszüntetését, a kollektív felelősség eltüntetésének elfogadását és a magyar királyi csendőrség teljes rektifikálását.
13. Az MHBK minden tagja imádkozik a magyarok Istenéhez, hogy segítse szerencsétlen országunkat a veszedelmes gazdasági helyzetből kilábalni és, hogy vezesse be őket a nyugati államok baráti szövetségébe.

Az MHBK Világszervezet
nevében

v. Martinyfalvy Hugo
Központi Vezető

DÉLAMERIKA

SAO PAULO (Brazília) Bajtársaink 1990.II.11-én emlékeztek meg a Csendőrnapról magyar mise keretében. A már nagyon megtörpült csoportból KADOCSA GÁBOR, v. VÖRÖS KÁROLY tb.cső., ISKI JÓZSEF, Nt.v.MOHAI SZABÓ BÉLA, MHBK főcsop. vezető, ZSOLT GYULA voltak jelen. REGŐCZY DÁNIEL a vidéken lakik. A kp. vezető körlevelét ZSOLT GYULA minden tagnak kiküldötte. A mise alatt külön is imádkoztak a közelmúltban elhunyt bajtársakért, HAJNÁDY ENDRE és v. VÉGVÁRI MÜLLER ANTAL csop. vezetőért. A mise után közös ebéden vettek részt, felidéztek a közös bs.-i emlékeket, s megbeszélték a jelen helyzetet.

Az új gazdasági intézkedések értelmében a bankszámláknak, befekteté-

seknek és megtakarított betéteknek kb. 80%-át a kormány zárta 18 hónapra, s csak egy kis összeggel rendelkezhetnek szabadon. Megállapodtak, hogy ezután 3 hónaponként meg fogják ismételni az összejövetelt. Azóta, v. MOHAI SZABÓ BÉLA is eltávozott közülök. Márc.3.-án még megtartotta az MHBK gyűlést, s délután lepihent, míg felesége bevásárolni ment. Nem ébredt föl, elaludt örökre. A Jóisten áldásos önfeláldozó életéért és a magyarság érdekében kifejtett munkásságáért az elképzelhető legszebb halállal ajándékozta meg. Megrendülve állott az egész magyar kolónia sírjánál.

A csoport 100.- US dollárral járult hozzá az MKCSBK költségeihez.
(Zs.Gy. 1990.IV.18.-)

BUENOS AIRES (Argentina) Különösen szép, ünnepélyes keretek között zajlott le 1990 máj.20-án a Hungaria szálló nagytermében a Vitézi Rend avatási szertartása. Az 5 avatandó vitéz az esküt v. LADÁNYI DOMONKOS dél-amerikai törzskapitány kezébe tette le, míg a vitézi jelvényeket dr.v. KESSERÚ ISTVÁN és v. VÖRÖS KÁROLY illetékes székkapitányok tűzték fel.

Az összmagyarság, Erdély érdekében, valamint az argentin magyarság szolgálatában végzett értékes munkájuk elismeréseképpen a Vitézi Szék határozata alapján, a törzskapitány a Vitézi Rend Érdemkeresztjét adta át dr.v. KESSERÚ ISTVÁN-nak, dr.v. IMRÉDY TAMÁS és v. ZOLCSÁK ISTVÁN-nak. A Vitézi Rend és az argentin hadsereg között létesített szorosabb kapcsolatok kialakításáért v. VATTAY MIKLÓS - néhai v. VATTAY FERENC cső. ezredes unokája, - Okíratí Dícsérő Elismerést kapott. Mások tudományos és társadalmi kapcsolatok kiépítésében szerzett érdemeikért nyertek kitüntetést.

Az avatási szertartáson résztvett v. ENDRE ZSIGMOND (München, BRD.) a németországi Vitézi Rend képviselőjében, aki Magyarországon készült rendi zászlóval ajándékozta meg a helyi főcsoportot.

AZ AVATÁS UTÁN dr.v. KESSERÚ ISTVÁN, helyi székkapitány otthonában meghívott társaság előtt avatták fel a Souverain Szent László Társaság és Rend lovagkeresztjes tagjává v. LADÁNYI DOMONKOS-t, dr.v. KESSERÚ ISTVÁN-t, ZOLCSÁK ISTVÁN-t és v. VATTAY FERENC-et - néhai v. VATTAY FERENC cső. ezredes fiát. - Az avatandók v. VARGHA GÁBOR (Michelfeld, BRD.) a Rend főszéktartója képviselőjében v. VÖRÖS KÁROLY (Sao Paulo, Brazília) délamerikai törzsszéktartó, tb. cső., kezébe tették le az esküt, aki rövid beszédben üdvözölte az új lovagokat és a meghívottakat.

Az MHBK helyi főcsoportja Hősök Vasárnapján 1990.VI.24-én az egyesületek és a magyar ifjúság képviselői részvételével emlékezett meg műsoros ünnepély keretében a két világháború és az '56-os szabadságharc elesett hőseiről. A chacarítai német temetőben emelt magyar Hősemlék és az MHBK zászlója előtt mondotta el ünnepi beszédét v. ALITISZ ANDRÁS az MHBK főcsoport vezetője és helyezte el a magyarság koszorúját. Ugyancsak megkoszorúzta az Emlékművet MAJOR LÁSZLÓ nagykövet a Magyar Köztársaság nevében, aki családjával kíséretében vett részt az ünnepségen. (Magyar Hírlap 1990. júniusi szám.-)

KANADA

TORONTO (Ontario) Csoportunk a csendőrnapi megemlékezést II.18-án tartotta meg, mely alkalommal mind a r.k. Szent Erzsébet, mind az Ev. Ref. Magyar Egyesült Egyház lelkeszei kegyelettel emlékeztek meg azokról az elhunyt csendőrbajtársakról, akik híven, becsülettel és vitézül látták el béke és hadi-szolgálatukat. A téli időjárás enyhülésével, tavasszal csoportunk az MHBK-val együtt közös ebédet fog tartani és a Csendőrnapi jelentőségét méltatni fogjuk. (Dr.Sz.S.1990.II.23.-)

CALGARY (Alberta) A bajtársi egyesületek (MHBK, MKCsBK, MSzVSz és a Vit.Rend) tagjai 1990.VIII.26-án 1 órától közös BAR B-Q-t tartottak a Kanadai Magyar Kulturközpont gyepes, fás területén a kellemes nyári délután folyamán. Ft.MOLNÁR ISTVÁN plébános hagyományosan tábori misét mutatott be. Utána a menü a helyszínen készült zsványpecsenye körítéssel és frissítővel,vagy hamburger volt. A több,mint száz bajtárs hozzátartozó és barátok kellemes hangulatban beszélgettek és szórakoztak a késő délutáni órákig. A sikeres összejövetelért elismerés illeti a főrendezőt, VARGA LÁSZLÓ MHBK csoportvezetőt és a rendező bizottságot. (KGY).

+++++

IV.

A MAGYAR ÉLET EGYESÜLETI ÉS TÁRSADALMI ESEMÉNYEI

AUSZTRÁLIA

MELBOURNE (Victoria) Az AUSZTRÁLIAI MAGYAR SZÖVETSÉG (AMSZ) megbízásából FADGYAS LÁSZLÓ elnök,bs-unk 1990.IV.9-én Melbourne-ben kelt levelében a 80,000 fős ausztráliai magyarság nevében gratulált Dr.ANTALL JÓZSEF úrnak,Magyarország miniszterelnök-jelöltjének pártja,a Magyar Demokrata Forum győzelméhez. Az AMSZ csúcsszerve az ausztráliai magyar egyesületeknek, s a szabad magyar választások után felajánlja az új törvényes magyar kormánynek támogatását.

Többek között így ír: " Ahogyan azt a múltban tettük,úgy a jövőben is szívünkön fogjuk viselni az elszakított magyar testvéreink sorsát, az otthoni magyar nép boldogulását és a magyar nemzetnek a Kárpát medencében való fönmaradását.

Egyetlen kérésünk van csupán: Kérjük az itteni magyar diplomáciai és kereskedelmi képviselők vezetőinek olyan emberekkel való kicserélését, akik nem voltak az elnyomó kommunista rendszer exponensei.Mi szeretnénk rövidesen összeülni az új magyar kormány diplomáciai képviselőivel,jövőbeni álláspontunk,terveink és tevékenységünk összehangolására... Fadgyas László elnök. "

(Ausztráliai Magyarság,Melbourne (Corio) VIC. 1990.junius)

EURÓPA

PÁRIZS (Franciaország) v.MARTONFALVAY HUGÓ, az MHBK közp.vezetője a Hadak Útján márc.-ápr.-i számában meghívott "minden nemzeti érzésű magyar emigrációs vezetőt,a külföldön élő és működő egyházi vezetőket,valamint a győztes hazai ellenzéki pártok vezetőit Párizsba, konferenciára.Cél: az emigrációnak az új,magyar politikai vezetéssel való összefogása. "

Az összejövetelt 28 európai szervezeti vezető részvételével tartották meg Magyar Találkozó keretében 1990.VI.7-től 10.-ig, dr.SZÉN JÓZSEF MHBK franciaországi főcso.p.vezető rendezésében.

Résztvettek v.MARTONFALVAY HUGÓ, ANDAHÁZY GÉZA az MHBK Cleveland-i főcso.p.vezetője, PÁSZTOR LÁSZLÓ az Amerikai Magyarok Országos Szövetsége részéről a USA-ból, s mások. Az MKCsBK világszervezetét MÁTHÉ JENŐ (Nantes) párizsi csoportunk volt vezetője képviselte TÓTH JÓZSEF területvezető megbízásából.

Magyarországról megjelentek a kormány és a koalíciós pártok kiküldöttei,valamint Budapestről a "Szent Korona" és a "KAPU" felelős szerkesztője.A konferenciát dr.KISS GYULA tárcanélküli miniszter nyitotta meg

és kijelentette, hogy az új magyar kormány elismeri a szabad földön élő kommunistamentes szervezeteket és azokat teljes erejével fogja támogatni.

Több indítvány hangzott el. Az angliai Magyar Szabadságharcos Szövetség elnöke, v. SZAKÁLY JÁNOS bs-unk javaslatai:

- 1./ A találkozón résztvevő szervezetek vezetői tisztázzák az emigráció kapcsolatait a megválasztott magyar kormánnyal. Még a hivatalban lévő kommunista kormány kimondta, hogy megszűnt az emigráció. Gyakorlatban azonban minden maradt a régiben. Az emigrációs magyarságot összekötni hívatott "Magyar Hírek" hazai magazin, még mindig a régi kommunista vezetés alatt van. Az abban megjelenő cikkeket, vagy kétkulacsosok, vagy éppen a letűnt rendszerhez közelálló személyek írják.
- 2./ Több alkalommal nyugati magyar szervezetek egyes vezetőitől elhangzott olyan kijelentés, hogy "... nem szólunk bele a hazánkban végbemenő eseményekbe...". Ez a kijelentés nagyon elhibázott volt. A nyugaton élő magyarság nagy százaléka kényszerből hagyta el hazáját. Nagyon kevés a száma azoknak, akik feladták magyar állampolgárságukat. A nyugati magyarság részéről a segítő akarás hazánk felé nap mint nap megnyilvánul. Nagyobb összegek mentek haza az erdélyi menekültek megsegítésére, majd az egyházak és egyéb szervezetek által folyt gyűjtés és jelenleg is folyik. A jelenlegi kormány sem kelet felé fordul segítségért. Mindezek után valamilyen formában meg kellene szervezni egy bizonyos képviselőt a jelenlegi kormány felé.
- 3./ Mielőbb váltsák le a követségeken dolgozó alkalmazottakat, beleértve a nagyköveteket, a követeket és a katonai attache-kat. Adjanak lehetőséget az emigrációnak, hogy az újonnan kinevezendők személyével kapcsolatban javaslatokat tehessenek. Ne szolgáljanak a diplomáciában olyan személyek, akik eddig csak a kétkulacsosokkal és a kommunista rezsimet itt nyugaton is kiszolgáló személyekkel tartottak kapcsolatot. Elvárjuk az újonnan kinevezett diplomatáktól, hogy a magyarság igazi céljait szolgáló magyar szervezetekkel felvegyék a kapcsolatot, azokkal szorosán együttműködve dolgozzanak hazánk felvirágoztatásán.
- 4./ A hazai jelenlegi sajtó tele van régi kommunistákkal, a régi rezsim székértolóival, kivéve a NEMZETI ÚJSÁG-ot. A nyugati magyar emigráció elvárja, hogy az új kormány lehetővé teszi az emigráció tömeges hazalátogatását, megszüntetve a vizumot. Hogy néz az ki, hogy magyar állampolgárnak engedélyt kell kérnie a hazájába való látogatásra.
- 5./ Az új kormány tegye lehetővé, hogy a kommunista tanácsok mielőbb leválthatók legyenek és helyükbe községi képviselőtestületeket lehessen szervezni és megválasztani.
- 6./ Tegyék lehetővé, hogy Budapesten egy hősiemlékművet lehessen felállítani a II. Világháborúban és az '56-os felkelésben elesett hősök tiszteletére.
- 7./ Állítsák vissza a becsületét a Horthy-éra alatt szolgált tiszteknek, altiszteknek és katonáknak.
- 8./ Töröljék el a stalinista megbélyegző debreceni rendeletet, adjanak megfelelő jóvátételt és erkölcsi elismerést a volt m.kir. Csendőrségnek, adjanak végre nyugdíjat otthonélő tagjainak. Adják vissza a

Testület üdülőit, hogy ott öreg és beteg volt csendőrök állami segély alapján üdülhessenek.

- 9./ Vonják felelősségre mindazokat, akik a magyar nép vagyonát elherdálták és a magyar nép ellen súlyos bűnöket követtek el.
- 10./ Mindaddig, míg a fentemlítettek nem lesznek végrehajtva, bármilyen kormány is lesz hazánkban: ne várjon tőlünk hathatós támogatást, sem erkölcsi, sem anyagi vonalon! "

Több fölszólalás következett. (M.J.1990.VI.7., v.Sz.J.1990.VI.22)

.....

A Találkozó állást foglalt a szabadon választott magyar kormány támogatása mellett. Viszont azt elvárják, hogy a magyar kormány szabadítsa meg a nemzetet a kommunista diktatura káros csökevényeitől és az azokért felelősektől. ELVÁRJÁK a kommunizmus ellen az elmúlt évtizedek alatt harcolók teljes rehabilitását és azt is, hogy az új kormány lépjen fel az elszakított területek magyar őslakosságának nemzeti és emberi jogai érdekében. (K.M. 1990.VIII.4.szám-)

.....

Két napon át tárgyaltunk a jelenlegi helyzetről. Majd TRIANON-i emlék-ünnepélyen vettünk részt a párizsi katolikus magyar misszió épületében, azt megelőzve ökumenikus istentisztelet volt, melyen sok százan voltunk jelen. A tárcanélküli miniszter megkoszorúzta Nagy Imre és társai emlékére állított jelképes síremléket a Pere La Chase temetőben.

A TRIANON emlékezés főszónoka YVES de DARUVÁR francia politikus volt. (M.J. 1990.VI.17., v.Sz.J. 1990.VI.22.-)

.....

A MAGYAR TALÁLKOZÓ RÉSZTVEVŐI végül is egyöntetű határozattal az alábbi nyilatkozat közzétételében állapodtak meg:

" A megszálló csapatok kivonulása megkezdődött. A szovjet katonai egységek zöme azonban még Magyarországon állomásozik. Az ország még tagja a Varsói Szerződésnek. A Magyar Népköztársaság megszűnt. Magyarország jelenleg Köztársaság. Új alkotmány még nincs. A végrehajtó hatalmat közép és alsó fokon sok helyt még változatlanul a letűnt rendszer emberei gyakorolják.

Tény viszont, hogy ma Magyarországon a vélemény-, gyülekezési és sajtószabadság teljes. Az országgyűlés képviselőit a magyar nép szabadon választotta. Dr. ANTALL JÓZSEF kormánya törvényes alapon nyugszik.

A kommunista hatalom az erkölcsi és anyagi csőd szélére juttatta az országot. Népi átlagunk csökken. Az elcsatolt területek nagy részén nem biztosítják az ott élő magyarság számára az alapvető emberi és kisebbségi jogok érvényesülését.

A bajok orvoslása érdekében összefogásra van szükség.

Az új magyar államhatalomnak fel kell számolnia a magyar politikai emigrációval szemben 45 évig gyakorolt módszereit. Az emigrációnak lehetőségeihez képes segíteni kell a nemzetet erkölcsi és politikai megújulásában, az országot gazdasági felemelkedésében.

A megjelent magyar nemzeti vezetők bíznak abban, hogy a Találkozóval az otthoni és a magyar politikai emigráció kedvezőbb kapcsolatának új korszaka kezdődik.

Párizs, 1990.július 15.-én
(Hadak Útján, 1990.márc.-jun.-i számok.)

A kiadvány hitelélül:
Dr.SZÉN JÓZSEF s.k.
MHBK Franciaország főcsoport vezető."

vitéz SZAKÁLY JÁNOS elnök
és az angliai Magyar Szab-
harcos Szövetség Intézőbi-
zottsága Londonban
1990 június 22-én

+++++

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK

GARFIELD (N.J.)

MAGYAR CSERKÉSSZÖVETSÉG (MCsSz). Megalakult Dunaszerdahelyen (Po-
zsony vm.,) a Csehszlovákiai Magyar Cserkészszövetség (CsMCs) előkészítő
bizottsága 1990.II.9.-én, majd alakuló gyűlést tartottak ugyanott márc.
11-én,hol megválasztották az ideiglenes főtisztviselőket,a Szlovákia te-
rületén 13 körzeti megbízottat.

A külföldi Magyar Cserkészszövetséget SZEMERÉDI TIBOR cst.(Bécs) kép-
viselte.Az új Szövetség várja a szlovák belügyminisztériumtól működési en-
gedélyét.A külföldi MCs ezer kötettel segíti a cserkészeket azokból a ké-

zikönyvekből, melyeket a magyarországi CsSz. támogatására nyomtatott 3000 példányban. Hasonló segítséget kért Erdély, majd röviddel ez előtt Kárpát-alja is. A MCsSz Nagytanácsa segítséget kér. BODNÁR GÁBOR, a MCsSz ügyvezető elnöke beszámolt dunaszerdahelyi, komáromi és budapesti élményeiről. Budapesten találkozott több új otthoni cserkésztesttel, akik a Sík Sándor (Garfield, N.J., USA) cserkészparkban, 1989 augusztusában nyerték el képesítésüket. (MCsSz.Sajtóosztálya, 1990.IV.25.-)

SARASOTA (Fl.) A helybeli Geneológiai Társaság meghívására, 1990.IV.21-én "Magyar geneológia - magyar őskutatás" címen v. BARANCHI TAMÁSKA ENDRE tartott előadást angol nyelven. A bemutatott családfák közül a legnagyobb érdeklődést George Washington magyar felmenőiről készült családfa mutatott. Nagy sikere volt.

Ugyancsak helyben, Sarasotában 1990.IV.27-én, Hősök Vasárnapján rendezték meg a KOSSUTH KLUB-ban Hősöknapját, a helybeli és környékről jött magyarság részvételével. Az ünnepi beszédet v. BARANCHI TAMÁSKA ENDRE mondta, kidomborítván a honvéd és csendőr hősök helytállását. A beszédnek igen jó visszhangja volt. (v.B.T.E. 1990.V.9.-)

.....

KANADA

SZÉCHENYI TÁRSASÁG (Calgary, Alberta) Az Árpádházi Szent Erzsébet, r.k.egyházközség Szent István termében 1990.IV.22-én 2.30-kor tartották meg a Társaság évi rendes közgyűlését, hol a tagok a következőket választották be az igazgatóságba:

Elnök: FEKETE TIBOR, Társelnök: MÉZES MIKLÓS,

Alelnök: MAGAS ISTVÁN, Ügyvezető titkár: FALVI MÁRTON

Pénztáros: VARGA LÁSZLÓ

A közgyűlés jóváhagyta a tárgysorozatban szereplő pontokat, majd az elnök beszámolt a Tanszék anyagi helyzetéről, mely veszteséggel zárult. Az elmúlt tanévben Torontóban 25 hallgató vett részt a Magyar Tanszék előadásain. Tervbe vették 1990-re nagyobb szabású magyar művészeti kiállítást, "Hungarian Festival of Arts 1991" címmel. Az Akadémiai Kiadó Budapesten 1986-ban kiadott "Erdély Története" c. 3 kötetes munkának angol nyelvre való fordítási költségeire többen küldték be anyagi segítségüket. (Falvi Márton s.k. 1990.VI.11-én.)

.....

MAGYARSÁGTUDAT LEXIKON ALAPÍTVÁNY 1990.IV.22-én 12.30-kor a Kálvin Magyar Református Egyház Kossuth termében tartotta meg ebéddel egybe kötött rendes évi közgyűlését. A tárgysorozat letárgyalása után BAGOSSY LÁSZLÓ főszerkesztő ismertette az ENCYCLOPAEDIA HUNGARICA előrendeléséről szóló felhívást.

A sorozat 4 kötetből áll, kb. 32,000 oldalon, több, mint 1000 képpel. A kötetek évenként jelennek meg. A sorozat előrendelési ára, - az 1. kötet megjelenése előtt, - 250.- kanadai dollár (postai szállítás benne van) 1500 példány kerül árusítási forgalomba.

A befizetett összeget az előállítási költségek esetleges későbbi változása nem érinti. A közgyűlés a Himnusz eléneklésével ért véget. (KGY)

.....

ERDÉLYI HÍREINKBŐL

ORBÁN BALÁZS Közművelődési Egyesület megalakult Székelyudvarhelyen. A kultúra (tudomány, művészet, stb.) valamennyi ágának széleskörű terjesztésére alakult romániai egyesület működési nyelve magyar. Feladatául vállalja a romániai magyarság irodalmi, színházi, zenei és képzőművészeti tevékenységének támogatását. Célkitűzése: nemzetiségi kulturánk ápolása, terjesztése. Együtt akar működni a visszaállítandó Bolyai Tudományegyetem, az Erdélyi Múzeum Egyesület, valamint más, erdélyi, azonos célú egyesületekkel. (Nemzetőr, 1990. júl.-aug.-)

Kapcsolatosan hír érkezett az ORBÁN BALÁZS TÁRSASÁG (Toronto, Ont.) működéséről is, mely az Erdélyből menekült fiatalság összefogása.

A Társaság célja a Kanadában élő székelység, erdélyi magyarság összetartása és az Erdélyben élő magyarság ügyének s ezzel az összmagyarság érdekeinek támogatása. A Társaság minden tagja közreműködhet a közgyűlés által jóváhagyott céljai megvalósításában. Alapszabályainak 13 pontja van.

Báró ORBÁN BALÁZS, néprajzi és földrajzi író. Lengyelfalván (Udvarhely vm.) 1830. II. 3-án született. Felsőbb iskolai tanulmányai elvégzése után beutazta Arábiát, Szíriát, Palesztinát, Egyiptomot. Törökországban 150 főnyi csapatot gyűjtött, de csak már a világosi fegyverletétel után ért haza. Megyei közigazgatási szolgálatba lépett, könyvet írt "Utazás keleten", majd "A Székelyföld leírása" címmel 6 kötetben, képekkel. A Magyar Tudományos Akadémia 1887-ben levelező-tagjává választotta. Budapesten halt meg 1890. IV. 19-én. (Dr. Sz. S., R. N. L. 14. k.-)

.....

V.

BESZÁMOLÓK, BESZÉD, ELBESZÉLÉSEK, TANULMÁNYOK, SZAKCIKK.

Dr. HIDVÉGI FLÓRIÁN

A bánffyhunyadi csendőrszázad harcai.

Csendőreink és csendőralakulataink sok dicsőséget arattak a nemzetnek mai élet-halál harcában. A hősi elszántságnak ragyogó példái kísérik őket nehéz útukon, melyen a győzelembe vetett törhetetlen hittel és akarral haladnak feltartóztathatatlanul a nagy, boldog magyar jövő felé.

Mint résztvevő, leírom egyik alakulatunknak, a bánffyhunyadi csendőrszázadnak ez év őszén, az áruló oláhok ellen vívott harcát. Megindítója kívánok lenni ezzel azoknak a leírásoknak, melyeket bajtársaim küldenek be lapunkban, a csendőrség dicső történelmének öregbítésére.

A század 1944 szept. 2-án 22 órakor a kolozsvári csendőrkerületi parancsnokság távbeszélő parancsára tehergépkocsi szállítással Kolozsvárra érkezett, ahol elszállásolt.

Szept. 3-án a századot megerősítve idősebb korosztályú honvédekkel, egy pótgyalozezrednek rendelték alá azzal a feladattal, hogy a határainkon egyre betörő románok ellen indítandó támadás során a Felektől (Kolozsvártól délre 8 km. re) kétoldalt támadó gyalozezred után előnyomulva, az esetleg visszamaradó ellenséges fészkeket Ny-ról K-re sodorítsa fel, majd a falut az ellenségtől tisztítsa meg s védje Kolozsvárt az ellenség esetleges visszavágásával szemben.

A támadás szept.5-én hajnalban indult meg élénk ellenséges tűzérési, aknavető, géppuska, golyószóró és puskatűzben. Két küzdő zlj. Feleket megkerülve, csekély ellenállás után a határt átlépte s a védőállásokon túljutott. Solymosi főhdgy. csoportja, mely 20 csendőrből és 20 honvédből állott, 4 golyószóróval a jobb küzdő zlj. mögött balra kanyarodva, az ellenséges állások oldalába került és közelharcban kézigránátokkal felsodorította, nagy veszteséget okozva az ellenségnek. Közben 30 foglyot ejtett, 2 páncéltörőt, 2 aknavetőt, 3 gránátvetőt, 1 géppuskát, 8 golyószórót és sok puskát és löszert és felszerelési cikket zsákmányolt, majd feladata szerint az elfoglalt állásokat megszállta, hogy a falut biztosítsa.

Süveges főtörm. csoportja, 2 golyószórós raj erőben, közben az ellenség nehéz és könnyű fegyvereinek igen erős, kétoldali tűzébe állott, melyet hatásosan viszonzott s közben a később hősi halált halt Hujber Lajos psz. őrv. egy ellenséges aknavetőt is kilőtt golyószórójával.

Szept.5-én fél 8 órakor bánffyhungyadi századbéli csendőr tűzte ki a feleki román figyelő kilátóra a nemzeti lobogót.

Az én csoportom a műút baloldalán előnyomuló részeivel aknamezón áthatolva jutott a faluba, amelynek megtisztítását 11 órára befejezte.

A század vesztesége 1 halott és 1 könnyebben sebesült csendőr, a beosztott honvédek közül pedig több könnyebben sebesült volt. 1 súlyosan sebesült. később meghalt.

Miután a falu megtisztítása befejeződött, a század a zsákmányolt hadianyagot összegyűjtötte s később, nagyobb honvéderők beérkezése után, a századot bevonták s egyes biztosító részek kivételével bevonult Kolozsvárra.

A harcokban különösen kitűnt Solymosi Miklós fhdgy., aki rettenthetlen bátorságával mindig kis csoportja élén járt s hatalmas lendülettel a többszörös túlerőben levő ellenséget leküzdve, megakadályozta, hogy a küzdő zászlóaljaink hátába kerüljön.

Szept.6-án a század - portyázókkal megerősítve, - parancsnokságom alatt a Gyalura már több ízben betört román erők ellen vállalkozásra indult. A vállalkozás folyamán a század a kiterjedt erdőségekben az ellenségen rajta ütött, elfoglalta a határon túllevő Hidegszamos községet és környékét az ellenségtől megtisztította, nagy veszteséget okozva annak. Közben 2 golyószórót, sok puskát zsákmányolt nagymennyiségű löszerral és több foglyot ejtett. Saját veszteség 1 súlyosan sebesült csendőr és 4 könnyebben sebesült honvéd volt.

Szept.8-án a vállalkozást Melegsamos felől ismételte meg a század parancsnokságom alatt, 1 honvédszázad és 1 nehézfegyver szakasz bevonásával. Ez alkalommal az ellenséget a Gyalui havasokba verte vissza s Melegsamos községet birtokba vette. Ettől az időtől kezdve az ellenség betörései ezen a helyen megszűntek.

A század legénysége minden alkalommal példatadó vitézséggel és lelkesedéssel küzdött. Mindenik az élen akart járni s mindeniknek nagy része volt a szép eredmények elérésében.

Az ellenség előtt tanúsított vitéz és önfeláldozó magatartásáért a hősi halált halt Hujber Lajos psz. őrv., a Magyar Kisezüstöt, míg Daróczi István psz. szkv., Bíró István, Bereczki Sándor, Bodoczi Mihály, Bata Lajos és Péter András psz. őrv., a Magyar Bronz Vitézségi érmet érdemelte ki, utóbbi kettő a Gyalu melletti, a többiek a Feleki harcokért.

Romocsa Károly psz. őrv. részére a Magyar Nagyezüst Vitézségi érem adományozása folyamatban van.

Solymosi fhdgy. kitüntetési javaslata szintén elintézés alatt áll.

+ + +

Dr. TAMÁS GYULA

A Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség
Sydney-i Csoportja által megtartott Csendőrnapiok
rövid története.

Elhangzott: 1990 május 6-án.

Kedves Bajtársaim, Barátaim, Támogatóink, Hölgyeim és Uraim!

Valahol, valamikor ezt olvastam: "... egy eszme addig él, míg vannak, akik azt hirdetik..."

Az eszme, amelyről jelen megemlékezésemben szólni kívánok, az a magyar jogállamiság eszméje, amelyet a nemzeti emigrációnk 45 éven át hirdetett és máig is hirdet.

Ezt az eszmét 1948 óta Hazánkban, egészen a legutóbbi időkig egy idegen hatalom helytartói meghamisították, ehhez az eszméhez fűződő általános emberi jogokat sárba tiporták és egy olyan rendszerrel helyettesítették, amely Hazánkat erkölcsileg és anyagilag tönkretette.

A mostani otthoni változások egy új, állami és társadalmi berendezkedés megvalósítását ígérik és úgy tűnik, hogy ennek ismét a jogállamiság lesz az alapja. Tehát a nemzeti emigráció által - a költő szavaival élve, - a... "nagy magyar télben" - 45 éven át ápolt és ébren tartott jogállamiság eszméje, - ahogy remélnünk lehet, - ismét a megvalósulás útjára lépett.

Az eszme nem újkeletű és az ezen megvalósult és fenntartott rendszerben jónéhányan beleszülettünk és annak törvényességét élet- és vagyoni biztonságát, amíg Hazánk souvenair állam volt, - azaz 1944. Márc. 19-ig, a német megszállás idejéig, - annak minden polgára azt maradéktalanul élvezhette. Ezen a jogállamiságon alapuló állami és társadalmi berendezkedésnek egyik tartó oszlopa volt az a katonailag szervezett őrtestület, amelyet mi, Magyar Királyi Csendőrségnek ismertünk.

A Testületet külön bemutatni nincs szándékomban, mert hiszen minden hazáját szerető honfitársam személyes tapasztalat, vagy hallomás útján meggyőződhetett, vagy értesülhetett az Intézmény kiváló közbiztonsági szolgáltatásáról.

Arra sincs semmi szükség, hogy a Testületre Rákosiék gyűlevész hada, vagy a szélső baloldal által rászórt mocskot, hazugságot és rágalmat itt, ezen a helyen - Igen Tisztelt Hallgatóságom előtt, - kivédjem, merth hiszen mindezek a személyek és politikai áramlatok a keresztény, nemzeti Magyarországi sírásói voltak és így a M. Kir. Csendőrségnek is, - mint egyik fenntartó oszlopának, - pusztulnia kellett, amint a megszüntetéséről intézkedő 1945. év márciusában a debreceni Ideiglenes Kormány által hozott miniszterelnöki rendelet indoklásában kimondotta: - "... mivel az a múlt kormányait feltétlen engedelmességgel kiszolgáltatta..."

- A mai 30-ik jubileumi csendőrnapi díszebéd során - emlékezni kívánok Testületünk elhunyt, hősihalált, vagy mártírhalált halt tagjaira, támogatóinkra és mindezeknek hozzátartozóira, megköszönöm ez-alkalommal mindazoknak ezidáig megnyilvánuló együttműködését, akik megjelenésükkel 30 esztendőn keresztül ez irányú ünnepségünkön résztvettek és részt kértek és a volt M. Kir. Csendőrség nemzetfenntartó intézménye mellett hitet tettek. Azonkívül ez alkalommal egy rövid visszaemlékezéssel is kívánok e jubileumi napon szolgálni.

A megemlékezésem történelmi előzményeihez megemlíteni kívánom, hogy 1931-ben, annak emlékére, hogy Ferenc József király 1881. feb. 14-én szentesítette a M. Kir. Csendőrség felállításáról szóló törvénycíkket, a Kormányzó

Úr, az akkori Csendőrfelügyelő javaslatára, a Testület 50 éves fennállásának emlékeztetere febr.14-ét Csendőrnapi napnak nyilvánította. Ettől az évtől kezdve e napon, amíg a keresztény magyar jogállamiság adott körülményei megengedték, illetve lehetővé tették, a budai Királyi Várban az udvarlakai őrséget egy látványosan felvonult csendőr díszszázad adta, amikor is - egy napig - dísz - ruhában öltözötten, fehér kesztyűsen, ott állt a vártán a közbiztonság katonája és zöldes-kékesfényű kakastollforgóját ott borzolta a februári hideg, budai szél.

Az országban pedig, annak minden csendőr intézményében febr.14-én, mint Csendőrnapi ünnepélyes keretek között egy díszbéd során megülték. A díszbéd előtt a különböző felekezetek templomaiban az ünneplők Istentiszteleteken vettek részt, ahol elhunyt bajtársaikért imádkozva kérték a Mindenható további segítő kegyelmét felelősségteljes szolgálatukra. A díszbéd során pedig az elhangzott ünnepi beszédek a nap jelentőségét méltatták és ugyanezen alkalommal a kitüntetések, a dícséretes kiosztásra, illetve felolvasásra kerültek, az arra érdemesültek számára. Mindez, az u.n. "boldog békeidők" velejárója volt...

A II. Világháború idején, amíg erre mód és lehetőség adódott a csendőrnapi megemlékező ünnepségeket rendre megtartották, de már sok helyen erre mód és alkalom nem igen adódott, annál is inkább, mivel az ország területe fokozatosan hadszíntérré változott és mind több és több helyen a portyázó csendőr járőr harcjárórré, a tanszázadok, a tanzászlóaljok és iskolák légénysége pedig honvéd bajtársai mellé sorolva, harcos alakulattá változott így a tollas kalap helyére rohamsisak került a közbiztonság katonájának fejére és sok esetben puskája helyett géppisztollyal, kézigránáttal a kezében harcolt a vörös áradat ellen...

Védve az ország területét az utolsó talpalatnyi földig, vagy a budai Királyi Várban, súlyos veszteségeket szenvedve a hősi helytállása során, ahogy az ország, a túlmaradó ellenség miatt elveszett, a Testület életben maradt és fogságba nem esett tagjai az országból kiszorultak, Ausztriába, vagy Németországba húzódtak és ott menedéket találtak.

Visszaemlékezésemet itt megszakítva, anélkül, hogy ismételném az évek során az ez alkalommal elmondottakat, csak azt kívánom megemlíteni, hogy a Testület a vörös áradat elleni harcok során, jelmondatát meg nem tagadva híven, becsülettel és vitézül helytállott. A tárgyilagos történelemszemlélet szerint, a II. világháború során a volt m.kir.fegyveres erők tagjai közül, százalékos arányban a m.kir.csendőrség szenvedte a legsúlyosabb veszteségeket. Becslés szerint, tényleges állományának kb.50%-át veszítette el.

Adózzunk emléküknök 1 perces néma felállással... Köszönöm.

A fegyverek elhallgattak, a vasfüggöny legördült. A csendőrnapi megemlékező ünnepségekre egyelőre sehol semmi lehetőség nem adódott. Azonban a Nyugatra sodródott bajtársak lelkében a hontalanság fájó érzése az egyedüllét gyökértelen sívársága hamarosan felébresztette a testületi együvé tartozás vágyát és eszméjét, aminek nyomán a hadifogoly táborokban, az osztrák falvakban, a bajor tanyákon, vagy az agyonbombázott német városokban élő bajtársak hamarosan egymásra találtak.

Szervezkedni kezdtek a hadifogságból megszabadultak és a szétszóródottan élők. Így Ausztriában Gráz környékén, Németországban Passau-Waldwerke, München és Osterode vidékén élők találkozási pontokra, megbeszélésekre gyűltek egybe. Ezek közül legjelentősebb volt az 1947-ben Gráz-ban megalakult "Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Asztaltársaság"... azért ilyen néven, mivel csak ilyen természetű szervezkedést engedélyezett az akkori megszálló angol katonai hatóság. Ugyanitt ezidőtájt látott napvilágot az első,

kézinyomdán előállított újság a "Bajtársi Levél", amely az emigrációban élő bajtársakhoz eljuttatva, elősegítve az egymásra találást, lehetővé tette mostmár a rendszeres összejöveteleket, aminek keretében a Csendőrnapi is megünneplésre kerültek ismét.

Ausztria, Németország nagy része, akkor még romokban hevert és a kilátástalan európai jövő sokak kezébe adta a kivándorló botot, és 1948 után a bajtársak 3 világrészbe szóródtak szét. Ahogy letelepedtek új hazájukban, úgy alakultak a csoportok és szervezetek, amelyeket a M. Kir. Csendőr Bajtársi Közösség központi szervezete fogott egységbe. Így 1952-ben 40 országban 48 csoport és szóróvány létezett.

Ezek egyikéhez sem tartozott még akkor a Sydney-i Csoport, mert hivatalosan az, 1960 ápr. 24-én alakult meg, amikor is néhai Mátéffy István cső. ezredes, Kálmán Sándor bajtársunk Sydney közelében lévő Macquarie Fields-i farmjára hívta össze a Sydney és környékén élő bajtársakat, barátokat és azok hozzátartozóit, az ott megtartandó első, hivatalos Csendőrnapi napra.

A régi hagyományok szellemében, de nagyon megváltozott körülmények között megtartott első itteni emigrációs Csendőrnapi átütő sikerű volt. A vöröfényes őszi vasárnapon az árnyékos fák alatt 22 bajtárs és kb. 90 főnyi barát és hozzátartozó jelent meg. A majális-hangulatban egybegyűltek között, az akkori Sydney mindhárom róm. kath. lelképásztorát: Galambos Istvánt és a két jezsuita páttert: Fazekas Jánost és Forró Ferencet is ott láttuk. Már egyikőjük sincs az élők sorában. Őszinte látogatóink voltak, nyugodtan békében. De ott volt a jelenleg U.S.A.-ban élő Bernhardt Béla Nagytiszteletű Úr is.

Az első hivatalos Csendőrnapi, az egymásratalált örvendező bajtársakat, barátokat, azok hozzátartozóit, néhai Mátéffy István ezredes úr Csoportvezető köszöntötte, emlékeztetükbe idézte a nap jelentőségét és beszéde során meghagyta, hogy a testületi szellem ápolása, a hősi halottak és mártírok emlékének ébrentartása, a bajbajutottak megsegítése legyen a minden évben megtartandó Csendőrnapi velejárója, mindaddig, amíg csaknem 2 cső. bajtárs is lesz az élők sorában.

Az első Csoportvezetőnk testamentumát 30 éven át sikerült megvalósítanunk. Minden évben eleinte Sydney különböző városnegyedeiben, úgymint: North Sydney-ben, Hornsby-ban, Fairfield-ben, a newtoni régi Magyar Házban, egy Bringelly-ben lévő vendéglőben, Liverpool-ban, és végül 1973 óta, itt, ebben a Magyar Központban rendre összegyűltünk, emlékeztünk és ünnepeltünk.

Eleinte vacsora, majd később ebéd során feb. 14-éhez közel eső hétvégén, majd később májusban, az őszi hűvös időkben, vasárnapon emlékeztünk a nagy eseményre. A Díszebéd előtt a bajtársak, barátok és azok hozzátartozói zászlónkkal együtt a Strathfield-ben megtartott magyar szent misén vettek részt és, csakúgy, mint otthon, ott imádkoztak hősi halottainkért, mártírjainkért, elnunyt bajtársaink és azok hozzátartozóiért.

Díszebédünk szívesen látogatott eseménye volt Sydney keresztény magyar nemzeti emigrációjának, és azon ezidáig mindig egy bajtárs, vagy barát ünnepi beszéd formájában méltatta a nap jelentőségét.

A 30 év során felszolgált ételek, sütemények ízletesek voltak, és ezek nyomán kialakult kellemes ebéd utáni hangulatban lefolytatott beszélgetések sokáig együvé tartották a megjelenteket.

A megemlékezések nem egy esetben bajtársi életünk kimagasló eseményei voltak: így mindjárt a kezdet elején 1961. márc. 4-én North Sydney-ben, a Manréza Hall-ban megtartott Csendőrnapi összejövetelen egy műsoros est keretében, több mint 150 főnyi bajtárs, barát, hozzátartozók, illetve meghívott vendégek jelenlétében ezt a zászlót avattuk fel. Ez a zászló 1945.

feb.14.-én a komáromi osztályparancsnokság épületén lengett utoljára, az ott megtartott Csendőrnapon. A zászlót néhai Antalfy Pál őrnagy, - az akkori osztályparancsnok mentette ki és adományozta Közösségünknek, amely azóta is gondosan őrzött nemzeti ereklyénk, amelyet annak őre Szélpál Antal bajtársunk minden olyan keresztény, magyar, nemzeti emigrációs megmozdulásra elvisz, amely méltó zászlónk fogadására.

De ez a zászló fedte be 29 év alatt elhunyt 26 bajtárs, barát és feleségek koporsóját is, mintegy "Isten Veled"-ként utolsó útjukon.

Az 1981. jun. 6-án a Testület alapításának 100 éves évfordulóján a Magyar Központban rendezett jólsikerült Csendőrnapi vacsorán szépszámú közönség jelenlétében az ünnepi szónok, néhai vitéz Duska László tb. csendőr, a Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének akkori központi vezetője volt.

Rákövetkező évben márc. 6-án ugyancsak itt, a Magyar Központban megrendezett Csendőrnapi Ünnepi Vacsorán, néhai vitéz Szathmáry Károly, a Magyar Kir. Csendőr Bajtársi Közösség akkori központi vezetője volt a nap méltatója és egyúttal levetítette az elmúlt jubileumi év Kanada-i ünnepeiről felvett filmet.

Ugyancsak volt alkalmunk a jelenlegi központi vezetőt, Dr. Kiss Gyulát 1988. jan. 17-én Szélpál Antal bajtársunk tágas otthonában egy kisebb méretű Csendőrnapi összejövetelen is üdvözölni.

Végezetül, tavaly május 7-én, itt, ezen a helyen megtartott Csendőrnapi Díszében vette át a Sydney-i Csoport vezetését Dr. vitéz Jani Istvántól vitéz Tassányi József és egyidejűleg a leköszönt Csoportvezetőt az egybegyűltek egyhangú hozzájárulásával örökös tiszteletbeli csoportvezetővé választottuk.

Beszámolóom végére értem.

Igyekeztem a Sydney-i Csendőrnapi megemlékezések történetét röviden összefoglalni. Megemlékezésemet a volt Testületem iránt, bennem a kegyelet és a hűség érzése előtt imbolygó "örökmécses" lángja tartja ébren... Talán még mi, vagy utódaink - ebben a mindenre lehetséges korban, - megérjük, hogy a pártatlan magyar történelemszemlélet volt Testületemet a rázúdított igazságtalan vádaktól megszabadítva, rektifikálni fogja, és az egykori Magyar Királyi Csendőrség elfoglalja majd helyét a megszűnt nagy magyar alkotmányos intézmények sorában.

Ismételten megköszönöm valamennyi bajtársamnak, barátunknak, támogatóinknak és hozzátartozóinknak ezen ünnepélyen való részvételüket és a további viszontlátás reményében kívánok kellemes együttlétet, a Csendőrinduló alábbi soraival:

Édes Hazám, magyar róna
Magyar erdő, magyar vég!
Téged járlok éjjel-nappal
Télen-nyáron, nagyon rég.
Népem biztonságát őrzöm
Megrendíthetetlenül

Érted élek, érted halok
Magyar népem egyedül,
Érted élek, érted halok
Híven, becsülettel, vitézül...

(Szikulusz)

++++

" A HAZÁÉRT MINDHALÁLIG "

Út a Honvédséghez.

A "keresztelő" immár megtörtént. A nemzettől idegen "marxista" ideológia szellemében nevelt, már a nevében is hamis "néphadsereget" a nemzet akaratóból ismét honvédségnek nevezik. Ezzel a döntéssel az évtizedeken át szovjet irányítás és ellenőrzés alatt állt párthadsereg az egykori dicső honvédhagyományok méltó örökösévé vált volna?

Nem szorul bizonyításra, hogy ez még nincs így. Nem is lehet. A névváltoztatás, a szovjet típusú - rosszemlékű - egyenruha lecserélése, egyes alakformai változtatások, az "elvtárs" helyett az "úr" megszólítás bevezetése, a kinevezett, egyedül a nemzetnek felelős legfelső vezető személyiségek nyilatkozatai és más, - eddig tiltott, - megnyilvánulások, bár alapvetően fontosak, de mégis csak külsőségek. Még sok intézkedés, hosszú, küzdelmes, nehéz és felelősségteljes munkát igénylő út vezet ahhoz, hogy a nemzeti hadsereg, ne csak nevében, hanem belső tartalmában, szellemében, szívében, lelkében, fennkölt katonakerényeiben, magatartásában a Hazáért minden áldozatot vállaló - Honvédség legyen.

BÁRTFAI SZABÓ LÁSZLÓ, a Don-i 2. magyar hadsereg egyik csapatparancsnoka:

Azt hiszem, a nemzeti hadsereg "újjászületésé"-nek első feltételei közé tartozik, hogy a hadsereg hívatásos állománya mielőbb felejtse el mindazt, amit a honvédségről, annak történelmi és hadtörténeti szerepéről, a két világháborút átélni kényszerült katonagenerációk sokaságáról, a második világháborút követően itthon és Moszkvában tanult, pontosabban tanulnia kellett.

Hogy miért? De hiszen mindenki tudja, - " a mundéros kiskirályok is, - hogy a katonai, szakmai kiképzést is megelőzően a legfőbb követelmény az volt, hogy négy évtizeden át tervszerűen, kíméletlenül, az ellenségénél is kíméletlenebb módon kiöljék az egymást követő katonagenerációkból, az egész felnövő ifjúságból a történelmi honvédség tiszteletét. Ehhez minden módot és eszközt fölhasználtak, aminek csak a felsorolása is oldalakat igényelne.

Nem kímélték a két világháborúban elesett honfitársainknak még az emléket sem. Tilos volt a " hősihalott " szót leírni, de még kiejteni is. Az Ismeretlen Katona "Hősök terén" lévő jelképes sírkövét is meggyalázták azal, hogy levésték róla az első világháború évszámát és az emlékműn végigfutó kőkeresztet. Olyan szöveget vésték rá (ami talán az egész világon egyedülálló), mellyel kizárták az első és második világháború katonahőseit, hiszen ők - az elesett katona százezrek - nem a nemzet "függetlenségéért és szabadságáért" áldozták életüket a kommunista frazeológia szerint.

Emlékükre évtizedeken át nem jutott egyetlen sírkereszt, egyetlen koszorú sem, csak a helyi bátor szívű kezdeményezőknek, a helyi társadalom összefogásának köszönhető, hogy két-három év óta egymás után jelennek meg olyan hősi emlékművek, melyekre a hősi halott katonák neveit is felvésik.

Most végre elhangzott, elhangozhatott a nemzet akarata: lennie kell újra nemzeti hadseregnek, fel kell éleszteni az évszázados magyar katona-hagyományokat. Az ország békéje, biztonsága, egész léte függ attól, hogy ezt az elhangzott szót tett kövesse.

Hogy ez így legyen, annak elengedhetetlen feltétele, hogy az 1945 utáni évek történelemhamisításai, a hazug propaganda és a szinte "kitenyésztett" ellenséges szemlélet után a hadsereg egész állománya megismerje, milyen is volt valójában a "régi" honvédség élete, szelleme, magatartása békében és háborúban, milyen volt az a szakmai és katonakerkölcsei "mérce", ami elsősorban a honvédeket nevelő, kiképző, magas katonai képzettségű, példamutató jellemű, magatartású, katonáiért, csapatukért felelős s hívatásos tisztikart kötelezte.

Kevesen tudják, - mert a közvéleményt erről nem tájékoztatták, - hogy a Honvédség Népstadion úti Művelődés Házában ez év június 27-én, Hősök napján délután bemutatták a "Volt egyszer egy Ludovika" c. videofilmet, mely méltó emléket állít a nemzeti tisztképzés 200 éves, küzdelmes múltjának, az 1872-től 1944 év végéig már folyamatosan működött Ludovika Akadémiának. Akik nem fértek el a vetítőteremben, azok a szomszéd helyiségekben képernyőn nézhették és hallhatták a filmet. Dr. RAFFAY ERNŐ, szegedi MDF képviselő,

honvédelmi államtitkár méltatta a film jelentőségét. Dr.MÓRICZ LAJOS ezds. hadtörténész a nemzeti tisztképzést ismertette,majd Dr.SZAKÁLY SÁNDOR hadtörténész,a történelmi tudományok kandidátusa meleg szavakkal üdvözölte a vendégeket,majd fölemelte szavát a háború után törvénytelenül kivégzett és meghurcolt tisztek érdekében.A bemutatott film fontos része a nemzeti hagyományok iránti tisztelet felélesztésének,mondhatni úgymint "rehabilitációjának". Reméljük,- fejezte be beszámolóját a szerző,- hogy a honvédség hivatásos tisztikara mindenben méltó utóda és örököse lesz az egykori Ludovika Akadémia szellemének és hogy majd átvállalja a ludovikás jelmondat fennkölt értelmét: " A Hazáért Mindhalálig! "

+ + + + +

vitéz SZENDI JÓZSEF

Korteskedtem Miskolcon és környékén.

Ami magyarországi látogatásomat illeti,nagy és fáradtságos,valamint költséges munkát végeztem,de megérte. 1990 márc.17-én érkeztem Miskolcra és Hernádnémetibe a hugomhoz. Márc.20-án a Magyar Demokrata Forum (MDF) Miskolcon nagy választási gyűlést tartott,ahol én is beszédet mondtam az alábbiak szerint:

" Kedves Testvérek!

Végtelen öröömre szolgál,hogy a mai napon ezen a nagygyűlésen résztvehetek.

A Magyar Demokrata Forumnak már Amerikában is nemcsak szimpatizánsa,de támogatója voltam és a mostani történelmi pillanat követelte meg tőlem,hogy személyesen is résztvegyek ezen a sorsdöntő választáson,mely sokat szenvedett hazánk jövőjét fogja talán hosszú időre eldönteni.

Kedves Testvérek!

Minden nemzet történelmében adódik olyan pillanat,melyet ha nem tud kihasználni,ez a lehetőség soha nem tér megegyezésre vissza.

Ez a történelmi lehetőség következett el most,hogy sorsunkat ne mások,hanem saját magunk vegyük kézbe,irányítsuk és ez most a Ti kezetekbe van letéve.

Testvérek,fogjunk össze és egy olyan pártra szavazzunk,amely biztosítja nemzetünk jövője alapjának letételét.

Ez a párt kizárólagosan a MAGYAR DEMOKRATA FORUM!

Mint a hazához hű és Amerikában élő magyar ezt a pártot tartom a legalkalmasabbnak arra,hogy hazánkat ebből a súlyos bajból kivezesse és nemzetünk jövőjét biztosítsa.

Kizárólag azért jöttem haza most,hogy a Magyar Demokrata Forumnak győzelméhez hozzájáruljak. Egyúttal tolmácsolni óhajtom az Amerikában élő,de főleg Florida államban élő magyarok üzenetét,akik a Magyar Demokrata Forum győzelmében bíznak,hogy nem engeditek magatokat a hazugságok által megtéveszteni,mert az 1990 márc.25-iki választás eredményétől függ majd a ti és az egész magyar nemzetünk jövője és sorsa.

Kedves Magyar Testvérek!

Én bízom a Ti józan ítélőképességetekben,hogy megragadjátok ezt a történelmi lehetőséget és összefogva,egy-emberként fogtok a Magyar Demokrata Forumra és képviselőjelöltjeire szavazni.

Éljen a független és demokratikus Magyarország,éljen a Magyar Demokrata Forum! "

Nagy sikerem volt.Beszédem szövegét az újság is közölte,persze csak kivonatossan.

A választási nagy-gyűlés után belevetettem magam az agitálásba.Plaká-

tokat ragasztottam, házról-házra, faluról-falura jártam, hogy az embereket felrázzam a nemtörődömségből, hogy menjenek szavazni és hogy a MDF-ra szavazzanak, mert ez a párt az, amely ebből a súlyos helyzetből az országot ki tudja vezetni. Ez a párt az, melybe a választó polgároknak bizalmukat kell helyezni. A betegeknek, öregeknek felajánlottam, hogy autóval elvitetem a szavazó helyiségbe.

Egy hangosítóval felszerelt autónak a költségét, amely hangszóróval járta Miskolc város és környék falvait, háromnapos költségét 9,000.-forintot én fizettem ki. Azonkívül több más apróbb költségeket is fizettem. Az eredmény meg is lett, mert a szerencsi választókerület kivételével, - ahol Németh Miklós, Monok község szülötte már az első fordulóban megnyerte a választást, - minden jelöltünk képviselői mandátumot nyert. A párt nagyon értékelte a munkámat és egy nagyon szép oklevéllel tüntetett ki.

A befutott képviselőkkel, valamint két alelnökkel nagyon jó kapcsolatot építettem ki, sőt egyesekkel baráti viszonyba is kerültem, úgy hogy jövőre tervezett látogatásomkor nyugodtan fölvettem a m.kir.Csendőrség és a Vitézi Rend rehabilitására - (illetve jóvátétel iránti - Szerkesztő)

- javaslatomat. Lesz, akik támogatni fogják. Sajnos a választások alatt ez ügyben semmit sem lehetett tenni, mert nem tudtuk, hogy mi lesz a választások eredménye.

Egyébként hazamenetelemtkor magammal vittem önéletrajzomat. Egy barátom le is lektorálta, 182 oldalból fog állni. A miskolci kórházi nyomda fogja kinyomni - bár nem olcsón, - 4000 példányban, melyből 3600 példányt fog MDF könyvesboltokban elhelyezni, példányonként 118 forintért lesz eladva. 100-at én adok el dedikálva barátoknak, ismerősöknek. Címe: CSENDŐRSORS. Címlap az 1941-es Csendőrségi Lapokból lett kivéve. A kép alatt a szerző neve: Vitéz Szendi József szkv.cső.őrmeester. Alatta: Hernádnémetitől Floridáig. A hátlap borítólapján gyalogos és lovascsendőr.

A MDF alapítványi számlájára befizettem 350,000.-fr-ot, melyet kizárólag a CSENDŐRSORS nyomdai és az azzal járó egyéb költségekre lehet felhasználni. Kb. augusztus végére lesz esedékes... ❖

+ + + + +

vitéz SZENDI JÓZSEF
beszél a MDF választókhöz Miskolcon, 1990 márc.20-án.

DÍSZOKLEVÉL

Ezen díszoklevelet emlékül és köszönetképpen kapja

S Z E N D I J Ó Z S E F

aki az 1990. évi sorsfordító, szabad választások idején a köz érdekében a nemzet és az összmagyarság megújulásáért a

Magyar Demokrata Forumért

önfeláldozó szolgálatot vállalt, 1990. május 2-án, az első szabad választott Országgyűlés megnyitásának napján.

Antall József s.k.,	Balácsi Tibor s.k.	Dr. Balás István s.k.
az MDF elnöke	országgyűlési képviselő.	országgyűlési képviselő.

Pecsét: Magyar Demokrata Forum országos elnöksége.
Területi Iroda. Miskolc.

+ + + + +

.....
DOMOKOS SÁNDOR

1990 július

Elmélkedés a "hűség" fogalmáról.

A csendőr jellem három erkölcsi alapköve: a hűség, a becsület és a vitézség.

Itt is az első: a hűség.

Azért érzem időszerűnek, hogy erről az életünket vezérlő fogalomról beszéljek, mert napjainkban egyre több olyan önéletrajz lát napvilágot Magyarországon, melyben a többszöri hűség-szegést sokan, mint "meggyőződéses cselekedet"-et akarják igazolni.

Nehéz kérdés ez. 1944 október 15-e például az én korosztályomat is egy nehéz döntés elé állította. Lehet-e mindazokat, akik ebben a nehéz időben a harc folytatása mellett foglaltak állást és a Széllaskormányt támogatták a Kormányzó iránti esküszegéssel vádolni? Vagy azokat, akik a kormányzói parancs értelmében az oroszokhoz álltak hazaárulóknak nevezni? Mind a két elhatározás lehetett egyformán erkölcsös, vagy erkölcstelen. (B.L. 1989/2.szám 3.oldal KGY.)

Minden egyénnek joga van arra, hogy véleményét meggyőződésből megváltoztathassa. A lelkiismereti szabadság az emberi jogok alaptétele, mely le van fektetve az Egyesült Nemzetek alkotmányában. A fennemlített esetben is mindenkinek a lelkiismerete mellett kellett döntenie. Nem ítélem el azt, aki a németek elleni harcot választotta, sem azt, aki a hazánk földjére betört szovjet erővel szembeni végsőkig való ellenállást tekintette kötelességének. Ha azt kérdezed, Bajtársam, hogy miként lehet két ellentétes tett egyformán helyes, a válaszom az, hogy mindaddig, míg az elhatározást a Magyar Haza legjobb érdekébe vetett hit vezérli, addig mindkét fél cselekedete lehet becsületos. Ezért nem szabad, hogy az 1944 októberi döntés választófal legyen bajtárs és bajtárs között.

A hűség akkor válik kétes értékűvé, mikor anyagi nyereség, karrier, presztizs, hiúság, vagy más önző érdek nagyobb szerepet játszik, mint a közösségünk, a mi esetünkben a Magyar Haza érdeke. Ezt elbírálni azonban nagyon nehéz, hiszen itt bele kellene látnunk egymás lelkébe. Bármennyire ne-

héz is a bírálathoz, de nem lehetetlen. Vannak bizonyos jelek, melyek a belső motivációra fényt derítenek. A hamis meggyőződésből fakadó tettért az illető valamilyen előnyt vár.

Tapasztaltam szovjet fogságom idején, hogy azok közül, akik átálltak, sokan megpróbálták "helyezkedni" is. Más szóval, olyan életrajzot írtak és olyan adatokat szolgáltatottak magukról (szegény proletár származás, kommunista párttagság, stb.), melynek alapján remélhették, hogy az NKVD kedvezőbb elbírálásban fogja őket részesíteni, mint másokat. Mindent megtettek, hogy ne kelljen az átlag magyar sorsban osztozniuk. Ezt ők "okosság"-nak nevezték. Nem tudok arról, hogy egy csendőr is megtagadta volna fegyvernemét. Egyszer egy karp. őrm., aki magát, hogy tisztíkosztot kapjon, zászlós-nak adta ki, megkérdezte, miért nem tagadom le a csendőri beosztásomat? Azt feleltem, hogy Budán, az embereimmel együtt végig táborig csendőri sapkában harcoltam. Milyen embernek néznének most, ha itt egyszerre más fegyveremmé vedlenék át?! Mindannyian vállaltuk a csendőri beosztásunk következményeit, ami hat év kényszermunkát jelentett a sztálini Szovjet Unióban. De: azért az elhatározásomért is vállalom a felelősséget mindenki előtt, hogy a szakasztörzsem hét emberét, akikkel együtt zárt körül a budai gyűrű, nem kényszerítettem esztelen harcra karabélyokkal a T-34-esek ellen. Közös elhatározással úgy döntöttünk, hogy a magyar lakosság védelmét tekintjük elsődleges feladatunknak. Ez összeütközésbe hozott az orosz járőrökkel, mikor élelmiszert, főleg lóhúst mentünk keresni, de ugyanakkor harácsoló németekkel is szembeállított. Semmiféle kitüntetést nem kaptam és nem is várok ezért, mert a tiszta lelkiismeret elég jutalom. Éreztem, hogy helyesen cselekszem és éreztem az embereim hűségét a legsúlyosabb helyzetekben is.

Hazatérve Magyarországra 1951 februárjában az ÁVO fogságában felajánlották a szabadulást, ha vállalkozom a besúgó szerepére. Itt is az új társadalom érdekében hívatkoztak, melyet Magyarország érdekében azonosítottak, hogy csábítóvá tegyék ajánlatukat. Egyéni érdekem ellenére is megtagadtam az együttműködést... Nem azért mondom el életem ezen epizódjait, hogy példaként állítsam magam mások elé! Csak azt szeretném érzékeltetni, hogy huszonegynéhány éves fejjel is már hányszor lett próbára téve az a hűség, melyre esküdtem.

Most, egy volt Ludovikás társam, SZÚCS MIKLÓS: "Ezredes voltam 1956-ban a vezérkarnál" c. könyvében azzal dicsekszik, hogy mindig "meggyőződésből" fordított köpönyeget. Az ő tisztiesküjéhez való hűségét állítom párhuzamba a csendőri bajtársaim hűségével. Ebből aztán könnyen kiértekelhető, hogy a sorozatos átállások mögött meggyőződés, vagy önérték volt-e a mozgató erő? Ő először 1944-ben állt át az oroszokhoz, tegyük föl, meggyőződésből. Ezt még el lehetne hinni. Sokkal nehezebb megérteni azt: miért harcol lelkesen a saját bajtársai ellen az ellenség oldalán Buda ostrománál? Nehéz elhinni, hogy tisztiesküje, egyszerre kommunista meggyőződéssé változott volna át! Míg a legtöbb bajtársa, vagy fogságban, vagy, mint a társadalom kitaláltja szenved, az ő karrierje csodásan ível fölfelé. Látja több volt tiszt-társa lebukását, kivégzését, de ő, mindig ügyesen a felszínen marad. 1956-ban újabb irányt vesz hűsége és Maléterrel együtt Tökölön tárgyal a Szovjettel, akik letartóztatják. Első dolga "meggyőződéses kommunista" lévén felajánlania szolgálatát a Szovjetnek, megmutatva az 1956-os felkelők ellenállási gócait. Így megmenti, nem csak életét, de karrierjét is.

Könyve végén írja, hogy "most döbönt rá, hogy '1956 mégis csak a magyar nép forradalma volt', amit meggyőződéses kommunista szemével akkor még nem látott meg."... Hogyan állunk itt a hűség kérdésével? Miért nem

adom meg Szűcs Miklósnak azt a jóindulatú bírálatot, amit másokkal szemben hajlandó vagyok elismerni?

Azért, mert nem hiszem, hogy valaki többször is "megtérhessen"! Egyszer igen, de többször és mindig akkor, mikor az egyéni érdekére nézve az hasznos, azt már nehéz elhinni. 1944-ben tisztből kommunista lesz. '56-ban a felkelőkhöz csatlakozik, de a Szovjet fogságában azonnal átlátja, hogy azoknak van igazuk és a saját népe ellen cselekszik, immár másodszor. 1990-ben szintén másodszor, belátja, hogy rossz lóra fogadott és bűnbánóan most elismeri az '56'-osok igazát. 1990-ben ezt könyvben is kiadja, mintegy igazolására tetteinek. Ehhez erkölcsi érzéketlenség kell. Neki, csak mint "moral insanity"-nek adhatok felmentést, de ha ragaszkodik ahhoz, hogy a morális emberek világa befogadja, akkor a legkevesebb, hogy bírósági vizsgálatot kérjen maga ellen múltjával kapcsolatban. Máskülönben maradjon egyedül önző nézeteivel, de ne kívánja, hogy a becsületes bajtársai előtt tetteiért felmentést kapjon.

Még egy nehéz kérdésre kell kitérjünk, a hűségre tett esküvel kapcsolatban: Ez, az idegen állampolgárságunk esküje.

Ma már többségben vagyunk azok, akik letettük az esküt egy másik állam iránt. Én Kanadának esküdtem hűséget és csak a magam lelkiismerete szerint nyilatkozhatom. Én azért tettem le ezt az esküt öt év kanadai tartózkodás után, mert úgy éreztem, hogy tartozom ennek az országnak ezzel. Kanada megadta nekem az emberi élet lehetőségét akkor, mikor ezt a saját hazám politikai rendszere megtagadta tőlem. Ezt az esküt ma is kötelezőnek érzem. Így lett új otthonom Kanada, de megmaradt hazámnak Magyarország. Hiszem, hogy a szeretet és a hűség olyan fogalmak, melyet meg lehet osztani anélkül, hogy a másik fél károsodna. Saját apámat és anyámat is szeretem anélkül, hogy valamelyiket is megrövidíteném ezzel.

Hasonló módon él lelkemben ez a kettős loyaltás is. A kanadai szabadságot mindig, mint példaképet tekintetem és minden erőmmel arra törekedtem, hogy az én magyar népem is egyszer ehhez hasonló szabadságot élvezhessen. Itt, ezen a ponton került a két hűség egy közös nevezőre. Ma, mikor ez lassan megvalósulni látszik, büszkén mondhatjuk, hogy a mi hűségünk is egy sarokköve a magyar társadalom új épületének. Mi ezzel hűek maradtunk Magyarországhoz, de jó és hű polgárai vagyunk új hazánknak is. Mert egy társadalomnak csak az az ember értékes polgára, akinek hűségére számíthat.

Ezekkel a gondolatokkal lelkemben indulok 34 év után először új otthonomból vissza régi hazámba, mint az elsőnek hűséges polgára és a másiknak hűséges fia.

1990 július.

+ + + + +

Dr.ORMAY JÓZSEF.

DÖNTÖTT AZ ESKÜDTSZÉK

Finta Imre háborús bűnpere.

(Megjelent a Katolikus Magyarok Vasárnapja jun.10-iki és a Hadak Útján 1990 júniusi számában.)

Az Esküdtszék felmentette a vádlottat.

Az 1980-as években újraélesztett háborús bűnösség kanadai története hihetetlen furcsaságokban bővelkedik.

1984-ben a "Canadian News Index" (ez az 1984-ben megjelent újságcikkek tárgy szerinti statisztikája) 129 újságcikket sorol fel, amelyek a háborús bűnösökkel foglalkoznak. 1985-ben 509 cikk jelent meg ebben a tárgyban.

A háborús bűnösök kérdése főként a Mengele-üggyel kapcsolatosan került ismételtelen a média érdeklődési körébe. Dr. Josef Mengele, az Auschwitz-i tábor "halál angyala", aki orvosi kísérleteket végzett a deportáltakon, állítólag Argentínában vízumot kért Kanadába.

A kanadai média közben nyilvánosságra hozta a háborús bűnösök állítólagos létszámát, akik Kanadában "rejtőzködnek". Először több, mint egy tucat háborús bűnöst említett a Parlamentben egy képviselő (1979.márc.6.) - 1981-ben 1000 háborús bűnösről olvashattunk. (Globe and Mail feb.24.) - 1984-ben 3000 háborús bűnösről írnak. (Tor.Star, nov.8.) - Simon Wiesenthal, a híres "náci vadász", 6000 háborús bűnösről nyilatkozott. (New York Daily News, 1986.nov.16.)

A háborús bűnösök létszámáról szóló "inflációs" számok és az újságok szenzációt hajszoló beállítása egyre több (jogos) kérdésre adott okot. Végül is a Mengele-ügy robbantotta ki a kanadai kormány tevékenységét a háborús bűnösség vizsgálatával foglalkozó Royal Commission létrehozásával. A bizottság elnöke Jules Deschenes, a Quebec Superior Court bírása volt. Róla nevezték el a bizottságot és a bizottság mindenkori vizsgálati jelentését.

A bizottság létrehozását kiváltó hihetetlen eseményekről keveset írnak a kanadai újságok, bár a "Deschenes Report" részletesen foglalkozik a "történelmi" háttérrel.

1985.jan.23-án általános megdöbbenést és felháborodást keltett a Ralph Blumenthal aláírással a New York Times-ban megjelent közlemény: "Bizonyítékok azt mutatják, hogy Mengele kanadai vízumot akart szerezni. (Deschenes Report 67.oldal) Előzőleg, 1984.dec.20-án Sol Littmann, a Simon Wiesenthal Központ kanadai képviselője levelet intézett Kanada miniszterelnökéhez, amelyben félreérthetetlenül kijelentette, hogy bizonyítékok (documents) vannak arra vonatkozóan, hogy Mengele a Buenos Aires-i követségen vízumért folyamodott. (Deschenes Report, 67.oldal).

A New York Times cikke megjelenésének napján Robert Kaplan volt igazságügyi miniszter a Parlamentben felhívta a figyelmet a Mengele cikkekre. A média ritkán látott buzgalommal vetette rá magát a rendkívüli politikai csemegére. Az újságoknak és a tévének, valamint az ügy érdekében elkötelezett politikusoknak a hatása ("their combined effect was obvious." D.R. 67.oldal) eredményes volt. Ez a média-hadjárat volt a főoka a Deschenes Commissio létrehozásának.

Utólag kiderült, hogy az egész Blumenthal-Littmann féle Mengele-hisztéria alaptalan volt.

Buenos Airesben nem volt a kanadai követségen bevándorlási hivatal. Blumenthal beismerte, hogy Sol Littmann volt az, akihez a Los Angeles-i Simon Wiesenthal Központ őt utasította, akitől Mengele vízumkérelmének a története származik. (D.R.68.oldal.)

Littmann beismerte a Deschenes Commissio ülésén, ahová megidézték (1985 decemberében), hogy tőle származnak Blumenthal adatai. Bevallotta, hogy amit mint tényt állított, nem más, mint "spekuláció, benyomás, lehetőség", vagy "hipotézis". (D.R.68.oldal.)

A Bizottság ezekkel a szavakkal zárta le ezt a szégyenletes koholmányt: " Ez egy olyan eset, ahol a bizonyítéknak egy szikráját sem adták, hogy alátámassza Mr. Littman állítását a miniszterelnökhöz intézett dec.20-i levelében, vagy Ralph Blumenthal 1985.jan.23-i New York Times-ben közölt cikkében."

.....

A Deschenes Commissio-t 1985-február 7-én államtanácsi rendelet (Order of Privy Council) hozta létre. A Bizottság feladatának azt tűzték ki, hogy

állapítsák meg, vajon élnek-e háborús bűnösök Kanadában, majd pedig javasolják, hogy milyen módon járjon el a kanadai igazságszolgáltatás az országban tartózkodó háborús bűnösökkel szemben. A Bizottság 1986.dec.30-án átadta a jelentését a főkormányzónak. Több, mint 50 főnyi személyzet, két évig, sok millió dolláros költséggel végezte a megerőltető munkát.

A Bizottság megállapította, hogy a meglévő kanadai és nemzetközi törvények (War Crimes Act. 1940. Geneva Conventions Act 1970.) nem alkalmasak háborús bűnösök elleni eljárás megindítására. Lényegében ez azt jelentette, hogy új törvényekre van szükség.

A Bizottság egy 774 személyről készült listát állított össze, majd egy 38 névből álló pótlistát készített, valamint egy 71 névből álló listát készített azokról a német tudósokról és technikusokról, akiket 1947-ben, mint értékes munkaerőket soronkívül hoztak be Kanadába. Ezeknek az eseteknek a kivizsgálását javasolták. 29 esetet elkülönítettek. Ezekben az esetekben az állítólagos vádak és meglévő bizonyítékok komolysága ezt az elkülönítést indokolja. Ebben a 29 esetben szerepel a "nagy" listáról a 145-ös eset, amelyik - mint utólag kiderült, - Finta Imrével foglalkozik.

.....

A Deschenes report (966.oldal) alapján elkészítették az új törvényeket. A háborús bűnösökről és az emberiség ellenes bűnösökről szóló törvénymódosításokat a Parlament és a Szenátus szokatlan gyorsasággal megszavazta.

A törvények jogerőre emelkedtek 1987.október 1-én.

69 nap múlva, dec, 9-én Finta Imrét letartóztatták. A letartóztatás előtti héten, az RCMP (Royal Canadian Mounted Police: Kanadai Királyi Lovascsendőrség) telefonon felhívta, hogy beszélni szeretnének vele. Finta jelentkezett. Itt elmondta, hogy Floridába készül egy kis vakációra, megadta a floridai címét is és az indulásának az idejét. Drámai módon az RCMP az autóbuszba való felszállás pillanatában tartóztatta le. Ez "jól hangzó" vastagbetűs beszámolókat eredményezett az újságokban.

Az ügyész a következő háborús bűnösségi és emberiség ellen elkövetett bűnösségi vádpontokat emelte:

8617 zsidó elrablása (Kidnapping).

8617 zsidónak akarata ellenére való fogvatartása (Confinement),

8617 zsidónak életveszélyes fenyegetésekkel való kirablása, (Robbery),

8617 zsidónak a bevagonírozása és a szállítás alatt meg nem határozott létszámú zsidónak a halála (Manslaughter).

Az ügyész, természetesen, azt tekintette fő feladatának, hogy az általa emelt vádpontok a tanuvallomások és a dokumentumok alapján bebizonyosodjanak. A vád érvelésében központi szerepe volt annak az ügyiratnak, amelyet a Kiskunfélegyházán annak idején ideiglenesen tartózkodó különleges karhatalmi csoport parancsnoka intézett a szegedi csendőrkerületi parancsnoksághoz. Ennek a parancsnak, amelyik vagy telefonon, vagy rádión érkezett Szegedre, egy gépelt másolatát Finta Imre hitelesítette. Aláírása felett ez áll: "A másolat hiteles." Ennek alapján próbálta a vádló (ügyész) felelőssé tenni Fintát az ügyiratban közölt parancs tartalmának végrehajtásáért, nevezetesen a deportáló szerelvények indításáért, a deportáltak értékeinek az összeszedéséért, a szállítmányok élelmiszer- és ivóvízellátásának a hiányaiért is.

66 napig tartottak a tanukihallgatások és szakértői nyilatkozatok. Az ügyész 43 személyt hozott a bíróság elé. Köztük 21 deportáltat Szegedről. Videofelvételeket mutattak be az izraeli és magyarországi, az 1989 évi bizottsági

helyszini kivizsgálásokról. Magyarországról 2 levéltárost hozattak ki. Németországból 1 levéltárost, 2 történészt, az Egyesült Államokból 1 nemzetközi jogászt hallgatott meg a bíróság.

A védőügyvéd a tanúkhöz intézett keresztkérdésekkel azt óhajtotta bizonyítani, hogy 45 év után a tanúk gyakran ugyanarról az eseményről homlokegyenest ellenkezőket állítanak - eskü alatt. Ezt lehet az emlékezés kihagyásának a rovására írni, de lehet, hogy a bosszú érzése elvakítja a tanúkat.

Kimutatta a védő, hogy a szegedi getto parancsnoka nem lehetett Finta, mert a parancsnok egy rendőrtiszt volt. Kimutatta, hogy a gettóba való beköltöztetést a rendőrség intézte, tehát Fintának ehhez semmi köze sem lehetett. Megnevezte a téglagyári gyűjtőtábor csendőrkülönítményének a két csendőrtiszt parancsnokát. Kimutatta azt, hogy Finta nem lehetett szállítmányparancsnok és így nem lehet a bevagonírozásért felelős.

Elismerte azt, hogy a kerületi csendőrparancsnokság parancsot adott Fintának arra vonatkozóan, hogy a téglagyárban kihirdesse a Belügyminisztérium rendeletét az értékek leadásáról és összeszedéséről. Ezeket az értékeket a kerületi csendőrparancsnokság nyugta ellenében átadta a szegedi számvevőségnek, illetve a szegedi pénzügyigazgatóságnak. Erről írásos bizonyíték van. Az a vádpont, hogy Finta kirabolta a zsidókat, nem állja meg a helyét a védő szerint, mert egyenruhában, csendőri karhatalom jelenlétében a Belügyminiszter parancsára szedték össze az értékeket. Ezekből senkinek egyéni haszna nem származott.

A tanúk emlékező tehetségéről, nevezetesen arról, hogy lényeges adatokra nem emlékeznek, illetve, hogy bizonyos adatokra, amelyekre 45 év múltán kristálytisztán, részletesen emlékeznek, az ügyész úgy vélte, hogy a lényeges tényekre (central facts) emlékeznek. Ugyanakkor a deportációval járó trauma következtében a túlélők nem emlékezhetnek mindenre.

Az a feltevés, hogy Finta Imre lett volna a téglagyár parancsnoka, néhány tanúnak arra a kijelentésére lett alapozva, hogy Fintának a téglagyárban "hatalma" volt (authority figure). Az a tény, hogy nácik (tiszték és legénység) is jelen voltak a téglagyárban, nem csökkenti Finta felelősségét a téglagyári gyűjtőtábor hiányosságaiért - mondta az ügyész.

Finta letartóztatását követő 882-ik napon, 1990. május 10-én a tárgyalás véget ért.

Az Esküdtszék 12 tagjának (8 nő, 4 férfi) kellett eldönteni, hogy Finta bűnös, vagy nem bűnös.-

1990. május 25-én, tizenöt órás tárgyalás után, az Esküdtszék meghozta a döntését: Finta Imrét egyetlen vádpontban sem találta bűnösnek.

+ + + + +

VI.

A MUZEUM HÍREI.

Dr. Szalontai Sándor muzeumgondnok beszámolójából:

TORONTO (Ont.) 1990.V.31-én a Muzeumi Bizottság gyűlést tartott a Magyar Házban, hol a tárgysorozat letárgyalása után kérelmükre egészségügyi állapotukra való tekintettel érdemes munkásságuk elismerése mellett tagságuk alól fölmentette JAKAB IVÁN és PETERDY MIHÁLY bajtársainkat. Mindketten a Muzeum megalakulása óta mint csoportunknak tevékeny tagjai is tevékenyen résztvettek a közösségi munkában.

Bizottsági tagokként nyertek megválasztást a MAGYAR HÁZ részéről: Dr. BERCZY JÓZSEF, BARTUNEK FERENC és Dr. KOROKNAY IMRE, a MUZEUM részéről:

HIDI JÓZSEF. Tagságukról lemondtak: SÁRKÖZI AURÉL, SZÚCS GÁBOR és ifj. PODONYI ISTVÁN.

1990.VI.16-23-ig tartották a Magyar Házban a CARAVAN Nemzetiségi ünnepet a szokásos nagy érdeklődés mellett. Megelőzőleg egy Debrecenből érkezett 25 fős csoport mellett meglátogatta a Muzeumot Dr. KELEMEN ANDRÁS orvos, lélekgyógyász, a Népjóléti Minisztérium államtitkára, a Magyar Pszichiátriai Társaság alelnöke és kísérete. A Muzeumgondnok üdvözölte a CSEKŐ MIKLÓS elnök által bevezetett vendégeket.

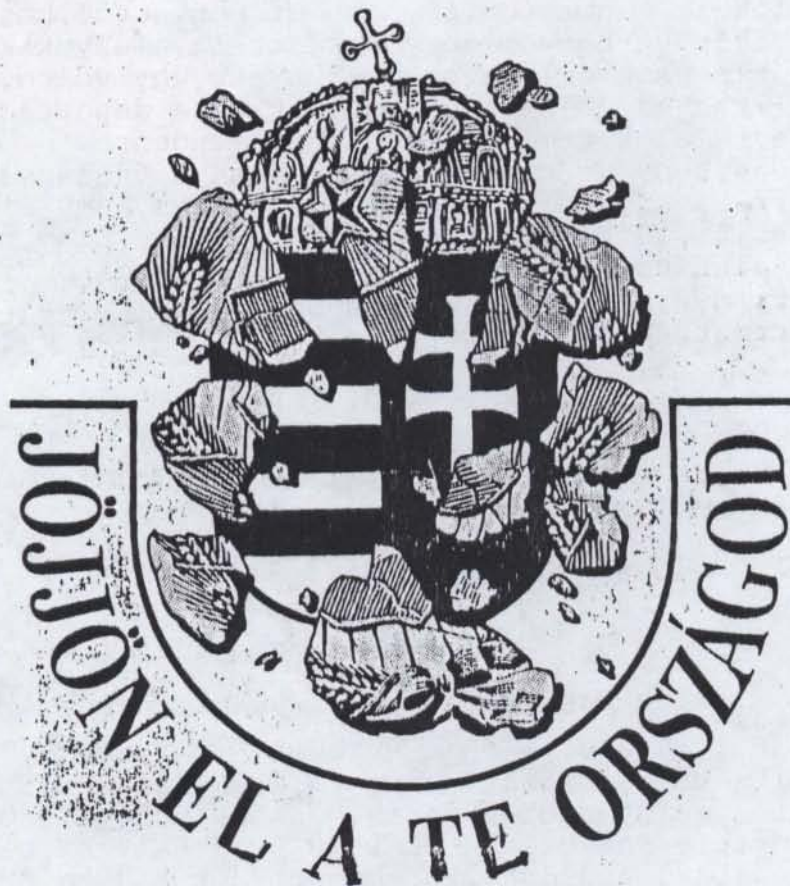
Mint első magyar államférfi (MDF) látogatója a Muzeumnak, sokáig nézegette a kiállított felszerelési tárgyakat, okmányokat, térképeket. Kijelentette, hogy a Hadimuzeumban 1917-1945-ig terjedő időből szinte semmi emléktárgy nincsen, s hogy a látottakról otthon, az illetékeseket tájékoztatni fogja.

+ + + + +

 MDF

JUL 19 1990

MAGYAR DEMOKRATA FÓRUM

MDF**NINCS SZEBB, MINT AZ ÉLET CSODÁJA**

Dr. KELEMEN ANDRÁS

Népjóléti Miniszteri Államtitkár:

1956-ban váltam felnőtté. Ezévben le-
szek félévszázados.

1960-ban és a 80-as években a magyar
(?), 1968-ban a román belbiztonság ér-
deklődött élenken számukra nemkívá-
natos tevékenységem iránt.

Ezek után talán természetes, hogy párt-
tag sose voltam.

Tudományos és oktató törekvéseimet,
valamint külföldi munkavállalásomat a
hatalom megakadályozta.

Mégis vannak eredményeim.

1981 óta Fejér megye lélekgyógyító te-
vékenységét szervezem; de nemcsak
szervezek, gyógyítok is. A Magyar Pszi-
chiátriai Társaság alelnöke és szekcióve-
zetője vagyok.

A politizálás tilalma idején sem marad-
tam tétlen: történelmi-politikai tanul-
mányok, műfordítások sora, sokágú
szakmai (néprajzi, pszichiátriai, alkoholo-
lógiai, biológiai) tevékenységem bizo-
nyítja ezt.

Az MDF a lelkemből sarjadt, 82. tagja vagyok.

Az utóbbi időkben egyre erősödött a szörnyű tapasztalat, hogy népemet a
pusztulás fenyegeti. A kétségbeesettek, alkoholisták, öngyilkossággal próbálko-
zók elárasztják szakmám betegágyait.

Mint magyar és mint orvos ezen akarok segíteni.

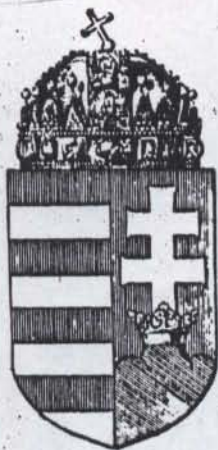
Igen, de ehhez vissza kell vívni az emberek önbecsülését, az értelmes élet
reményét.

Ezt jelenti számomra az MDF.

Ezért került fel a nevem a megyei listánkra.

VII.
BEL- ÉS KÜLFÖLDI SAJTÓHÍREK
EURÓPA

A Magyar Köztársaság
címere

BUDAPEST (Magyarország) A magyar Országgyűlés 1990.július 3-án 16 óra 40 perckor elfogadta a kormány javaslatát és 258 IGEN-nel (28 nem, 35 tartózkodott) megszavazta a kiscímert,mint a MAGYAR KÖZTÁRSASÁG címerét.

Utána az Országgyűlés minden tagja felállva elénekelte a Himnuszt.

(Részlet RUFFY PÉTER Szubjectiv riportjából.AU. Magyar Élet 1990.VII.19-iki és a K.Magyarország 1990.VIII.4-iki számából.)
.....

+ + + + +

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK

KATOLIKUS MAGYAROK VASÁRNAPJA
(Youngstown, Ohio, USA.)

1990.VI.10-

Mindszenty bíboros hivatalosan is ártatlan.

" A Mindszenty József bíboros,hercegprímás,esztergomi érsek ellen 1948-ban és 1949-ben a Népbíróság által hozott ítéletet az 1990.évi XXVI. törvény alapján semmisnek kell tekinteni."

Az Esztergomi Érseki Irodának az MTI-hez május 19-én eljuttatott közleménye szerint ez áll abban a máj.18-án kelt levélben,amelyben dr.Kulcsár Kálmán igazságügy-miniszter megküldte dr.Paskai László bíboros,prímásnak a Fővárosi Bíróság igazolását. A semmisség kinyilvánítására - a tájékoztatás szerint - azután került sor,hogy Dr.Paskai László,mint a jogtalanul elítélt esztergomi érsek hivatali jogutódja,kérte az Igazságügyi Minisztériumtól a semmisségi törvény érvényesítését.

Az esztergomi közlemény szerint ezzel,az igazságügy-miniszternek Paskai bíboroshoz írt sorai alapján megállapítást nyert,hogy Mindszenty József ártatlan az ellene hozott ítéletben megállapított bűncselekményekben.

" A semmisségi törvény érvényesítésével megnyílt a lehetőség arra,hogy a hercegprímás földi maradványai a megfelelő időben hazakerüljenek Mindszenty egykori székhelyére,az esztergomi bazilikába"- adja hírül az érseki iroda.

Az elsőoldalas tudósításhoz a Népszabadság az alábbiakat fűzi hozzá:
" Mint emlékeztetés,az Országgyűlés idén márc.14-ei ülésén alkotta meg az 1945 és 1963 közötti törvényt elítélések semmissé nyilvánításáról szóló törvényt. Kulcsár Kálmán igazságügy-miniszter expozéjában külön foglalkozott Mindszenty Józsefnek és sorstársainak ügyével. Ennek nyomán a Parlament jegyzőkönyvébe örök időkre bejegyeztetett,hogy Mindszenty József

és sorstársai koncepcióis per áldozatai voltak saját hazájukban. A magyar törvényhozás így módon már elégtételt szolgáltatott az áldozatoknak. Ezt a politikai aktust egészítette ki a mostani semmisségi határozat. (MTI).

+ + +

1990.VIII.19-iki számában jelenti, hogy az Országgyűlés aug.3-án ünnepélyes hangulatban megválasztotta GÖNCZ ÁRPÁD-ot a MAGYAR KÖZTÁRSASÁG elnökévé. A Parlament épülete előtt tízezres, lelkes tömeg fogadta meleg óvációval, kézfogásokkal és könnyekkel. Ismét van szabadon választott elnöke az országnak!

+ + + + +

KANADA

KANADAI MAGYARSÁG (Toronto, Ont.,) 1990.VII.28-iki számában a "Magyar Katolikus Egyház helyzetéről Kárpátalján" számol be Ft. RADICS DÁVID O.F.M.: "Lassan egy éves hajsza után kezdünk kibontakozni itt Kárpátalján. Tizenkét templom tartozik hozzánk. Lászlónak két helye van, Nagyszöllős és Újlak. Antalnak öt: Huszt, Visk, Técső, Bustyaháza, Kerekhegy. Nekem öt helyem van: Feketeardó, Királyháza, Fancsika, Sárosoroszi és Nevetlen. Ezekhez tartozik még vonzáskörzetként 15 falucska (tanya). Nagyon sokat kell autózni és az utak kevés kivétellel minősíthetetlenül rosszak.

A nagyszöllősi templomot most adták vissza. Eddig zárva volt, mert bezáratták 40 évvel ezelőtt. A bezárás alatt sóraktár, cipőraktár, meg mindenféle raktár volt. Az állapota igencsak leromlott. A templom XII. századbeli alapokra épült. Ilyen állapotok között is folyik a szentmise vasárnapként. Faluinkban imakönyv nincs. Nagyon keveset kapunk. Legalább 2500 népénektárra lenne szükségünk. A templomi felszerelés elavult. Szöllősön a templom mindig tele van. Vasárnapként legalább 5-600 ember jön össze szentmisére. Eddig hittant tanítani sem volt szabad, de most hallgatólagosan megengedték. Ha kijön az egyházügyi törvény, akkor valamilyen módon korlátozva, de szabad lesz.

Ideérkezésemkor gyerekek alig voltak a templomban. Most már mindenhol komoly ministráns-gárda is van és szép számmal járnak a gyerekek is. Beszélni még tudnak magyarul, de olvasni már nem. Azoknak könnyebben megy az olvasás, akik angolt, vagy franciát tanulnak az iskolában, mert az betűben meg egyezik a magyarral. Vannak magyar-nyelvű iskolák, inkább a városokban, ahol legalább egy osztály összejön. A plébániákat még nem adták vissza, így egyetlen hely van összejövételre: a templom.

A helyi kommunista vezetők továbbra is tartják magukat, a demokratizálódásnak és a politikai változásnak semmi jele. Az ittélő magyarok is reménykednek, hogy meg tudnak maradni azoknak, akik voltak: magyaroknak. Kérésünk: Templomrenováláshoz, imakönyvekhez szükség lenne anyagiakra." Adományokat a következő címre kérnek:

Külföldi Magyarok Kárpátaljai Missziója,
c/o Fr. Végváry Vazul O.F.M....

a csekk alján:

St. Stephen's Mission,
1991, 414-East 82nd Street,
NEW YORK, N.Y., 10028, U.S.A.

+ + +

EUROPA

BUDAPEST (Magyarország) 1990.jun.14.- "Magyar Nemzet".

" A Parlament tanácskozó termeiben jelen volt a T.Ház szinte valamennyi

honatyája. A bizottságok a törvénykezés szerteágazó témaköreit vitatták, aszerint, hogy melyik csoport milyen napirendet választott magának.

A honvédelem szakértői a közérdeklődésnek megfelelően a szovjet csapatok kivonásával összefüggő gazdasági kérdésekkel foglalkoztak: a nézetkülönbségekkel, melyek a két fél között felmerültek. Mondhatni, hogy e komoly és alapos elemzést igénylő téma mellett színes epizód volt a kiscgazdák képviselte "kakastollas ajánlás": nem egyebet kívánnak, mint azt, hogy a rendet ezután egy régi korszak új fegyveresei őrizzék. S hozzáértő honatya is akadt a teremben, egykori csendőriskolás...

A Parlament honvédelmi bizottságának tegnapi ülésén: "Ha a kakastollat meglátták - rögtön rend lett!" - kezdte érvelését a testület kiscgazdapárti elnöke, BALOGH GYÖRGY, amikor "a koncepció kialakítása egy, a hajdani csendőrség közbiztonsági feladatait ellátó szervezet létrehozásáról" hangzatos című napirendi pontot tárgyalták. Rábeszélésként még annyit tett hozzá: "A tanyán másként kell bánni az emberekkel, mint a budapesti Rumbach utcában."

A bizottság tagjai azonban nem értettek egyet a kiscgazdapárti javaslattal. WACHLER TAMÁS (Fidesz) szerint nagy baj lenne már, ha a belbiztonsággal a honvédség kötelékébe tartozó szervezetnek kellene foglalkoznia. KIRÁLY BÉLA (független) pedig arra szólította fel a bizottságot, hogy azonnal vegye le ezt a kérdést a napirendről. A honvédelmi bizottság ezzel, némi vita után egyetértett, csak BORZ MIKLÓS (FKgP), aki mint mondotta, maga is csendőriskolára járt, próbálkozott rábeszélni társait, mégis csak foglalkozzanak a csendőrség esetleges visszaállításával. "

+ + +

KANADAI MAGYARSÁG (Toronto, Ont., Kanada) 1990.VI.16-iki számából:

"

DEPOLITIZÁLJÁK A RENDŐRSÉGET!

Budapest, 1990. június 6-án.

Manapság sok szó esik a rendőrökről. Évtizedekig, ha csak hallotta az ember ezt a szót, képzettársításban azonnal a gyűlölt egypárturalmi hatalom diktatúrájának figurája jelent meg a szeme előtt. Akinek más sem volt a feladata, mintsem azokon tartsa a szemét, akik egy picit is rosszállóan szemléltek a politika önkényeskedését.

S eközben alig törődtek az igazi bűnözéssel. Sokáig manipulálták a bűnügyi statisztikát - látszatra szinte nem is történt számottevő bűncselekmény az országban, hiszen ez idegen is a "szocializmustól". Majd a nyolcvanas évek vége felé felnagyították a képet, mondván: lám, ez is a határok megnyitásának következménye!

De mi is a valós helyzet? 1989-ben Magyarországon negyedmillió bűncselekmény vált ismertté. Több, mint százezer tettet nem sikerült felderíteni, ami azt jelenti, hogy a rendőrség nem áll feladata magaslatán. De hát nem is csoda; az elmúlt évtizedek államapparátusa miért ne éppen ezt a területet hagyta volna ki a lezüllesztésből.

Amíg a korábbi rendőrség a munkásőrséggel karöltve csak a politika és a párt védelmét tartotta elsődlegesnek, kialakult az országban a szervezett bűnözés. Ellene taktikailag - technikailag a magyar rendőrség nem készült fel kellőképp. A szervezett bűnbandák az utóbbi idők képlékeny belpolitikai állapotát kihasználva, az üzleti-hatalmi körökbe is behatolva, kényük-kedvük szerint folytathatták milliós üzelveiket a társadalom rovására. Elterjedtek olyan bűncselekmények (fegyver-és kábítószerpiac), amelyek ko-

rábban jóformán ismeretlenek voltak.

Nos, úgy tűnik, hogy Dr. Horváth Balázs, volt veszprémi ügyvéd személyében erélyes, előrelátóan gondolkodó miniszter került a belügyi tárca élére. Egyrészt alig pár napos tevékenysége során megtisztította Budapest belvárosát, az alúljárókat és a metróállomásokat a bűnözőktől, az engedély nélküli, jórészt külföldi árusoktól, megszüntetve a már-már tarthatatlan állapotot.

Másrészt: alapvetően depolitizálni kívánja a rendőrséget, amelynek a feladata a jövőben kizárólag szakmai lesz. A rendőröknek végre ismét megbecsülésre méltó módon "polgár-közeli" felfogásban kell dolgozniuk, - de a társadalomnak is el kell ismernie ezt, a mára gyakorlatilag nullára leírt szakmát. Mind anyagilag, mind erkölcsileg. Tudatosítani kell, hogy a rendőr a jövőben nem a pártot, hanem az adófizető állampolgárt szolgálja.

Az is valószínű, ha rendőrnek, mint egykoron, csak a közrend és közbiztonság védelme lesz a feladata, nem lesz a testületnek akkora utánpótlási gondja, mint jelenleg. Most ugyanis a státusok 15 %-a betöltetlen. A tárca vezetése tehát most azon fáradozik, hogy visszaadja a rendőri szakma becsületét és új alapokra helyezze kapcsolatát a társadalommal.

- balázs -

Dr. HORVÁTH BALÁZS
belügyminiszter

1942-ben született, Budapesten. Általános és középiskolai tanulmányait Külsőtavon, Balatonalmádiban, illetve Veszprémben végezte. 1965-ben az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán szerzett diplomát. Két évig ügyvédjelölt volt Pápán, illetve Veszprémben. Az ügyvédi szakvizsga letétele után, 1990, május 5-ig a Veszprémi Ügyvédi Kamarában, a veszprémi 2.sz. Ügyvédi Munkaközösségben dolgozott. Érdeklődési és kutatási területe a büntetőjog, azon belül a gondatlan cselekmények és a szabálysértések. E tématerületen publikációi jelentek meg. Egyik kidolgozója volt az egységes jogi képviselétről szóló törvénytervezet koncepciójának.

+ + +

GLOBE AND MAIL (Toronto, Ont.,) 1990.VII.17-iki számában beszámol N. GORBACHEV szovjet-államelnök és H.KOHL nyugatnémet kancellár Mineralnye Vody-ban folytatott tárgyalásának eredményéről, mely szerint Gorbachev végül is beleegyezett az egyesített Németország NATO-tagságába. Azt mondta, hogy: "Akár tetszik nekünk, akár nem, az idő jön, mikor az egyesített Németország tagja lesz a NATO-nak - ha ez a választása. Tehát, ha ez a választása, - mondta Gorbachev, - bizonyos fokban és formában együttdolgozhat a Szovjetunióval."

A nyugati diplomaták egyike Brüsszelben örömmel üdvözölte Gorbachev kijelentését, Bush elnök pedig megerősödve látja az együttműködésen alapuló kapcsolatukat. Kohl kancellár kijelentette, hogy megegyeztek abban is, hogy a négyhatalmi ellenőrzési jog az egyesítéssel megszűnik.

Ugyancsak megállapodtak abban is, hogy az egyesítést még novemberben be kell fejezni, még mielőtt Párizsban a 35 országot képviselő Európai Biztonsági és Együttműködési Konferencia összeül. (KGY).

+ + +

AUSZTRÁLIA

MAGYAR ÉLET - HUNGARIAN LIFE (Melbourne) Az ausztráliai magyarság egyetlen hetilapja 1990.VI.7-iki számában ír: " FINTA IMRE üldöztetése véget ért " c.cikkében a fölmentésről... Az a politikai szándék,aminek érdeke a középeurópai és keleteurópai népek elrágalmazása,hozta létre a Finta-pert néhány évvel ezelőtt. A most 78 éves, volt m.kir.cső.századost zsidógyilkossággal vádolták, kanadai zsidó szervezetek részéről elindított akció során Magyarországról megrendelt vádakkal és tanukkal. A világra szóló szenzációkeltést az áldozatok magas száma kívánta szolgálni (8617), meg az is,hogy " a szörnyeteg ki is rabolta áldozatait ",mint a "Zenélő doboz - Music-Box" című film főhőse, az ugyancsak csendőr, ugyancsak magyar, ugyancsak joviális öregúr,akiről "bebizonyosodott" a gyilkosság kegyetlen és többrendbeli elkövetése,- mármint a mese szerint,- aminek nyilvánvaló célja,az u.n. háborús bűnperek népszerűsítése.

Még nem kaptunk részleteket a per lefolyásáról,csupán napilapjaink adtak rövid hírt arról,hogy az Ontario-i Legfelsőbb Bíróság FINTA IMRÉT felmentette az összes vád alól. A hír rövid volt, egy ember meghurcolása már nem téma. Korábbi kanadai magyar újságokból tudjuk,hogy az állami költségen lefolytatott váddal szemben,saját költségén kellett védekeznie.Ráment erre élete munkájával szerzett pénze,autója,háza és a védelmére gyűjtött összeg is. De nemcsak mérhetetlen erkölcsi kár érte az ellene folyó hajszá miatt: hanem beteg emberré is vált. Családi tragédia is járul mindehez: felesége belehalt az üldöztetés izgalmaiba.

FINTA IMRE állítólag személyi bosszú áldozata.De ugyancsak áldozata egy világraszóló hajszának és a bíraskodás olyan rendjének,amiben a védekezésre rámegy a vádlott vagyona akkor is,ha ártatlan. "

MAGYARORSZÁG

DÉLMAGYARORSZÁG (Szeged,Politikai Napilap) 1990.VII.8-iki számában " FINTA FELMENTVE" c. cikkében számol be az egykori szegedi csendőr felmentéséről.Gazdag István többek között így ír: "... Három napig tartó védőbeszédében DOUGLAS CHRISTIE a tanuvallomásokban megmutatkozó bizonytalanságokat, torzításokat, ellentmondásokat boncolgatta, kijelentve, hogy a terhelő tanúkat a bosszú vezérelte. A háborús viszonyok, - véleménye szerint,- kellő magyarozatúl szolgáltak azokra a körülményekre, amelyek között a zsidók deportálása folyt,s egyébként se került elő nyilvánvaló bizonyíték a különösen kegyetlen,vagy embertelen bánásmódra nézve. FINTA IMRE csak parancsra cselekedett,s itt CHRISTE egy sajátos okfejtéssel párhuzamot vont a második világháború folyamán a japán és német származású kanadaiakat összegyűjtő kanadai lovasrendőrök, illetve magyar csendőrkollegáik között, akik a zsidókkal tették ugyanazt. Ugyanazon tett ugyanazon megítélés alá kell hogy essék. Egyébként is a háború után,majd fél évszázaddal,hogyan képzelhető el igazságos ítélet valakivel szemben - fejezte be a kétségtelenül hatásos beszédét a védő... "

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK

KATOLIKUS MAGYAROK VASÁRNAPJA (Youngstown,Ohio,) a külföldi magyarság katolikus hetilapja. 1990.VII.8-iki számában dr. ORMAY JÓZSEF (Toronto Kanada)összegezi "FINTA IMRE felmentésének feltűnő sajtóvisszhangjait". Közel két tucat egyesületi és magánvélemény nyilatkozatát,illetve véleményét hozza. The Honourable JULES DESCHENES táblabíró (Montreal,Que.,Kanada), / aki kormányrendeletre átvizsgálta a hatóságok és magánosok által rendelkezésére bocsátott gyanúsításokat /, fejezte ki legjobban Kanada ci-

vilizált állampolgárainak véleményét, miszerint: " Vádat emeltek ellene. Felmentették. Az igazságnak eleget tettek. " (GLOBE and MAIL 1990.V.26.A-2)

.....

FLORIDAI BAJTÁRSI HÍRADÓ (Sarasota, Florida) Főszerkesztő vitéz BARANCHI TAMÁSKA ENDRE. 1990.VII:8-án megjelent VIII.évf.2.számában írja, hogy: "FINTA IMRE bajtársunk ellen Kanadában 1987-ben kezdődött el a hajsza, a "boszorkányper". Négy súlyos vádpontban emeltek ellene vádat. Letartóztatását követő 882. napon, 1990.V.10-én ért véget a tárgyalás, úgy is lehet mondani, hogy tortúra.

1990.V.25-én tizenöt órás tárgyalás után az Esküdszék meghozta a döntését: Finta Imrét egyetlen vádpontban sem találta bűnösnek. Az egész cirkusz több millió dollárjába került a kanadai adófizetőknek."

.....

KANADA

KANADAI MAGYARSÁG (Toronto, Ont.,) ... " A nyugati világ legnagyobb magyar hetilapja." Az 1990.VI.9-iki számában így ír: " Az Esküdszék felmentette Finta Imrét. Az igazság győzött: Az Esküdszék nem találta Finta Imrét bűnösnek az ellene felhozott 8 vádpontban. Ezzel véget ért az a hat hónap óta tartó, a kanadai adófizetőknek sokmillió dollárjába került kanadai per, amelyet a parlament által a háborús bűnösségre vonatkozóan 1987-ben hozott törvény alapján indított az ügyészség. A kanadai igazságszolgáltatás, - ebben a kimondottan politikai természetű perben, - is bebizonyította, hogy elfogulatlanul ítélik a tények alapján.

Mi elejétől fogva fenntartással fogadtuk, hogy Kanadában élnek olyan személyek, akik háborús, vagy emberiesség elleni bűnöket követtek el. A nyugati hatalmak a második világháború után gondosan átvizsgálták ezeket az ügyeket és az igazi, vagy vélt bűnösöket Nürnbergtől napjainkig (a Demjanjuk-per Izraelben) bíróság elé állították. A főügyészség, ennek ellenére, benyújtott egy háborús bűnösségről szóló törvényjavaslatot a parlamentben és annak elfogadása után elsőnek Finta Imre ellen indított pert. Most, hogy a bíróság öt felmentette, jogos a kérdés, vajon milyen bűnös lehet a többi, aki ellen már vádat emelt, vagy emel a jövőben az ügyészség?

A legnagyobb elismerés illeti DOUGLAS CHRISTIE-t, Finta védőügyvédjét. Az egész per folyamán lelkiismeretesen és meggyőzően védte ügyfelét. Megérdemli mindnyájunk megbecsülését. A Finta Imre elleni pert az egész kanadai és amerikai magyarság nagy figyelemmel kísérte. Az utóbbi hónapokban bizonyos feszültséget is okozott köreibben. Most, hogy a bíróság meghozta ítéletét, elérkezett az ideje annak, hogy a kedélyek lecsillapodjanak. ..."

.....

THE SATURDAY SUN (Toronto, Ont.,) politikai hetilap 1990.V.26 - iki számában beszámol Finta Imre felmentéséről, valamint írja, hogy már megelőzőleg többször kapott rágalmozást és becsületsértő névtelen telefonhívásokat, sőt háza ablakát is beverték ismeretlen tettesek, miért is kénytelenek voltak vidékre költözni. A torontói Kanadai Magyar Kulturközpont több tagja szerint az Esküdszék döntése jogos volt. CSEKŐ MIKLÓS elnök szerint: " Ha másképp fejeződött volna be az ügy, az lett volna az igazságtalanság."

.....

FRIENDS OF FREEDOM (Sooke, B.C., Western Canada) June, 1990. " Mikor a bíró már többé nem adott szót sem az ügyésznek, sem a védőnek, közölte az esküdtekkal, hogy több mondanivalója nincs, azok visszavonultak tanácskozásra. Néhány perc múlva nyilvánvaló volt, hogy azok döntöttek, visszajöttek a tárgyalóterembe, mely a vádhatóság részéről 43 terhelőtanút és

ladászámra bizonyítékokat látott: a védelem részéről semmit. Ekkor az esküdtek bementek nevüket, majd Stephanie Reilander elnökük állt föl és háborús és emberiségelleni bűncselekményekben (rablás, erőszakos elfogás, elrablás és emberölés) mind a nyolc vádpontban, tiszta csengő hangon jelentette, hogy "NEM BŰNÖS". Mikor már negyedszer hangzott el ez a döntés, Finta Imre előrehajolva, arcát kezeivel takarva elzárkózott. Ügyvédje szintén könnyezett, valamint az esküdtek több tagja is. Az ügyész kívánságára az esküdtek egymás után, egyenkint is kijelentették, hogy döntéssel egyetértenek. A bíró ekkor megköszönte az ügyésznek, a bírósági személyeknek a nehéz ügyben kifejtett hosszú fáradozásukat, de egy szót sem szólt Douglas Christie védőügyvéd és segédeinek működéséről. Ezek után az ügyész hozzájárulásával fölmentette a 78 éves Finta Imrét."

.....
MACLEAN'S (Toronto, Ont.,) heti képes folyóirat 1990.VI.11-iki számában számol be Finta Imre felmentéséről. " A baj a háborús bűncselekmények tárgyalásával" c. cikkében, s írja többek között az alábbiakat: " Hát megvan a döntés. A nyugdíjas vendéglős és háborús bűnökkel megvádolt Finta Imrét fölmentették az elrablás, törvényellenes fogvatartás, kirablás és emberölés vádjai alól, melyek az 1944-es magyarországi eseményekből keletkeztek. Kérdem én: Ezért most nekünk el kellene hogy vesszünk a hitünket a kanadai igazságszolgáltatásban? Nem gondolom.

Finta Imrét vádolták, mint büntettest a háború alatt rendőri teendői ellátása miatt. Nem vádolták azonban kínzásokkal, emberöléssel, rablással, hogy azokat saját személyében, saját hasznára követte volna el, sem pedig más közönséges bűncselekménnyel, mely ugyanaz, akár király, akár rendőr követi el azokat, ami az emberölést illeti, hívatkoztak emberekre, akik mondják, hogy voltak, akik meghaltak a vagonírozás, a vasúti utazás során az ottani súlyos állapotok következtében. Ezeket a vádakot sohasem lett volna szabad emelni. Nincs értelme annak, hogy 46 év után Kanada döntse el, hogy egy rendőrt hivatalos hatósága alatt, a világ másik oldalán büntettként vádoljanak meg azért, mert rendőri szolgálatát teljesítette. Nem téves összehasonlítás, hogy Kanada a japánok összeszedését ugyanabban a háborúban ugyanazt tette - ha sokkal emberibb körülmények között is -. Nem lehetett volna Fintát megvádolni, s ugyanakkor az RCMP rendőröket pedig nem, anélkül, hogy az igazságszolgáltatásból komédiát ne csináljanak.

Egyetlen mód, hogy a Holocaust, vagy a totalitárianizmus megakadályozható legyen, hogy féltékenyen őrizzük és fenntartjuk a törvény uralmát és sohase távolodjunk el alkalmazásának alapelveitől, akármilyen jó célról is van szó. Ha egyszer a társadalom ezektől az alapelvektől eltávolodik, - miként ez megtörtént a háborús bűncselekmények meghozatalával, - és bevezette a visszamenőleges felelősségrevonást, vagy pedig ítélni akar e helyzetben, más közösség szabályai szerint, pontosan olyan körülményeket honosítunk meg, mely a deportáció és a haláltáborok világába vezet.

A századokon keresztül a törvény uralma védte meg az emberiséget a barbarizmustól és nincs olyan csoport, mely jobban megértette volna ezt, mint mi zsidók. Micsoda szörnyű ironia, hogy néhány zsidónak kell lennie a vezetőnek a mi egyetlen és legfontosabb védelmünk, a törvény uralmának elpusztításában..." (Barbara Amiel).

FELLEBBEZÉS / PERTÖRLÉS /
/ Fordítás az angol eredetiből /
ONTARIO TARTOMÁNY LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
/ FELLEBBVITELI BÍRÓSÁG /

Öfelsége a Királynő, mint felperes és Finta Imre, alperes között.

A fellebbezésről értesítés. A fellebbezés pontjai:

1. A fölmentés helye: A York-i bíróság i kerület,
Toronto, Ontario.
2. A bíró neve : The Honourable Mr. Justice Archie Campbell,
az Ontario-i Legfelsőbb Bíróság Esküdtszékével.
3. Bűncselekmények,
melyek alól a vádlott
felmentést nyert : Törvénytelen fogvatartás (2 esetben),
kirablás (2 esetben),
elrablás (2 esetben),
emberölés (2 esetben).
4. A büntetőtörvény szaka-
szai, melyek alól a vád-
lottat fölmentették : 297/b alpont, 447.szakasz, 297/a, ii,
és a 268 szakasz, mind a R.S.C. 1927
c. 36 a helyesbítés szerint.
5. A vádlott nyilatkozata
a tárgyaláson : Egy pontban sem bűnös.
6. A tárgyalás tartama : Nyolc hónap, okt.2,1989-től 1990.V.25-ig.
7. A fölmentés időpontja : 1990 május 25-e.

Tudomásul: Kanada Belügyminisztere a büntetőtörvénykönyv 676/1, a, és
a 696.szakasz alapján ezennel fellebbez a felmentés ellen.

A fellebbezés 36 pontban sorolja fel azokat az okokat, melyekben a bíró
tévedett, s mint a felperes képviselője azokat a Bíróság elé bocsájtja.
Jogorvoslat kívántatik a fellebbezés elfogadására, a felmentés félretéte-
lére és új tárgyalás tartására a büntetőtörvény 684 /4/ alpontja alapján.

A felperes címe : Igazságügyminisztérium, No.500 1 Front
Street West, Toronto, Ontario M5J 1A5

Kelt: Torontóban, 1990 június 12-én

Christopher Amerasinghe, s.k.
kormánytanácsos, Kanada Belügyminisz-
terének képviseletében.

Kapják: Az Ontario-i
Fellebbezési Bíróság
nyilvántartó hivatala,

Mr. Imre Finta
393 Whitmore Avenue,
Toronto, Ontario, M61 2N5

(Ellenfellebbezés a pertörlés ellen.)

CALGARY HERALD (Calgary, Alberta) politikai napilap 1990.VI.27-iki számában hozott közlemény szerint: " FINTA IMRE májusban fölmentve a II. Világháborúban Magyarországon a zsidók ellen elkövetett bűncselekmények alól ellen-fellebbezést nyújtott be a bírósághoz, hogy érvénytelenítse fölmentése ellen beadott ügyészi fellebbezést. Az Ontario Fellebbviteli Bírósághoz benyújtott kérelmében védőügyvédje Mr. DOUGLAS CHRISTIE 27 pontot sorol fel, melyekben a bíró tévedett. Ezek egyike, hogy a bíró az esküdteknek azt mondta, hogy az emberiség elleni bűncselekmények 1944-ben fennállottak.

+ + + + +

VIII.

A VEZETŐSÉG LEVELESLÁDÁJÁBÓL.

Az 1989-es Segélyakciónkra érkezett levelekből:

1990.VIII.9-én, J.M-né:... " Mint bajtársuk feleségének, férjem halála óta csak önöknek köszönhetem a kedves gondoskodást. Szeretett férjem (..őrm. Oros község, Szabolcs vm., 1914.IX.2.) Erdélyben szolgált a székelyhidi őrsön. A jt.iskolát Miskolcon végezte. a 7 évi nyomorúságos fogság se törte meg, amit a Leningrád-i fogolytáborban volt kénytelen eltölteni sok értékes magyar bajtárssal, akik közül alig tértek haza egynéhányan. Keveset beszélt, hiszen igazságtalansággal kellett szembenéznie nap, mint nap. Istenben bízva hittel és reménnyel keményen dolgozott. Bízott, hogy az igazság nem vesztet el.

Két gyermekünk van. Mária leányunk a budapesti Eötvös Lóránt Egyetem-en nyert diplomát, pszichológus lett. (Mindketten kiváló tanulók voltak.) Csaba fiunk a miskolci zene-konzervatóriumban végzett sikeresen, most zenetanár Nyiregyházán. Ezúton köszöntöm szeretettel mindazokat a fáradhatatlanul dolgozó kedves Bajtársakat, akik idős koruk ellenére is tartják a kapcsolatot. Hálásan köszönöm a segítséget, Isten áldását kérve hittel, bizalommal küldöm üdvözetem és hosszú életet, s jó egészséget kívánok Mindnyájuknak."

.....

Bajtársainktól érkezett levelekből:

Dr. P.V. (Bécs, Ausztria, 1990.III.29.-) ... " Az 1989 év fontosabb volt, mint a 200 évvel előbb kitört francia forradalom. Remélhetőleg nem úgy fog végződni! A tavalyi politikai változásokban a magyarság szépen kivette részét, mert nem borult volna fel "Keletnémetország" és nem sodorta volna magával Csehszlovákiát, ha szept.elején a magyar kormány nem engedte volna ki a kelet-németeket Ausztriába, hogy onnan Németországba mehessenek. Erdélyben is a magyarok véreztek először Temesvárott! Ha TÓKÉS LÁSZLÓ-t nem hurcolják meg és magyar hívei nem állanak ellen, akkor hiányzott volna az a szikra, mely a forradalmat kirobbantotta! Erre azonban a románok már nem akarnak emlékezni, sőt Tókés fejét akarják. A világ előtt ellenben tény marad mindez, ha arról gondoskodunk, hogy megmaradjon a világ emlékezetében. Sajnos ezt a nyugati magyarok nem emlegetik eléggé! "

1990.VI.4... " Utolsó levélváltásunk óta megalakult az új magyar kormány is. Nehezen szüldött, de végül is örvendjünk, hogy megvan. A miniszterek nagyrésze akadémikus szakember (legalább is ezt hallottam). Remélem, hogy nem csalódunk a koalíciós kormányban. Nagy feladatok tömkelegét kell megoldaniok. Ezzel szemben a Szabad Demokraták Szövetsége (SZDSZ) csupa temperamentumos intellektuellből áll, akik radikális reformokat és változásokat akarnak, melyek a mostani helyzetben nagyon megviselnék a népet.

Megmutatták, hogy mennyire temperamentumosak választási korteskedésük alatt.

Magyarországon immáron 4 millió állampolgár a szegénységi határ alatt él. Ez is volt az oka annak, hogy a választópolgároknak csak 65 %-a adta le szavazatát, pedig egy nagy horderejű szavazásról volt szó. De hát kire is szavazzanak? - kérdezték sokan.

Két héttel ezelőtt ellátogattam CSEHSZLOVÁKIÁBA, Prágában, Pöstyénben és Pozsonyban is megálltam. Itt tudtam meg, hogy a "sikeres" forradalom után a chauvinista tótoknak a legfőbb dolguk volt a magyarok ellen tüntetni. Főleg Érsekújvárott, Kassán, Rozsnyón voltak erős tüntetések. Ezek a kihágások főleg az utóbbi időben megszűntek, mióta Pozsonyban a középeurópai államok (olasz, CSR, osztrák, jugoszláv és magyar külügyminiszterek konferenciáztak).

ROMÁNIÁBAN nemcsak nagy magyar-gyűlölet van, de még a gazdasági helyzet is reménytelen. A kommunistáknak sikerült a választásokat megnyerni, Iliescu mint államelnök, több mint 80 %-ot, pártja pedig a képviselőszekek 2/3-át nyerte el. Emellett 90 % adta le szavazatát. Remek eredmény, szinte hihetetlen! A magyarokat Romániában mindig utálni fogják, mert attól félnek, hogy Magyarországhoz fognak csatolni területeket. Hiába ment a téli segítség, a román katonaság tüzzel fogadta a segítséggel megrakott gépkocsioszlopokat. Néhány magyar segítő meg is halt, vagy megsebesült. A magyarországi menekült táborok tele vannak "román" menekültekkel, kiknek legnagyobb része magyar.

GRÓZA PÉTER haláláig magyar-barát volt. Nála megvolt az autonóm magyar terület. 1947-ben az oroszok azzal adták át Északerdély közigazgatását a román kormánynak, hogy autonóm magyar területet állítsanak föl. U.i. ezen terület elfoglalásakor olyan kegyetlenséggel és terrorral bántak a magyarsággal, hogy ez már az oroszoknak is sok volt.

FONTOS FELADATA lenne a nyugatra emigrált magyarságnak: a nagy nyugati nemzetek felvilágosítása! Ezt a csehek és a románok már 70 éve teszik, s még mindig a kezükben tartják a nyugati sajtó jelentős részét, (ha kell). Ezeket keresztül zúdíttják le hazugságaikat és nincsen senki, aki azokat megcáfolhatná! Az országok napi sajtójában kellene megvédeni igazságunkat! Újságírókat kellene megnyerni, szerződtetni, vagy helyet bérelni az újságban, ott írni igazságunkat és rögtön cáfolni a hazugságokat.

A múlt héten utazott át Bécsen dr. SZAKÁLY SÁNDOR. Szerinte a dolgot politikai vonalon, a képviselőkön keresztül kellene megoldani. Erre vonatkozólag egy előadássorozat készülődik, ahol ő előadásokat tart a csendőrségről. Az ő együttműködésével Székesfehérvárott a doni 2. hadseregről egy képes kiállítás volt. Könyve a tábori csendőrségről nyomás alatt áll, s reméli, hogy azt sokan fogják megvenni, mert a nyomdaköltséget neki kellett előre kifizetnie. (B.L.1990/1.sz.54.oldal).

v.Sz.J. (London, Anglia) 1990.VIII.3... "Nagy az elégedetlenség amiatt, hogy eddig semmiféle változás nem történt (a vezetőség középső rétegeiben Szerk.) Ki akarják nullázni azokat, akik el lettek nyomva az uralmuk alatt. Csak 1956 utánról beszélnek. Hogy mi történt a Rákosi-rémuralom alatt el akarják felejtetni, mert a hatalom még mindig az ő kezükben van... Mindenki a hatalomért harcol, s ez vonatkozik a hazai volt politikai foglyok szövetségére is. Nekünk itt, nyugaton meg kellene tartani minden magyar szervezetet, nem pedig beszüntetni a működést, mint a Szabadságharcos Világszövetség. Ez egy nagyon elhibázott lépés volt, melyet otthon is kifogásoltak. Ezt a párizsi Találkozó is visszaútasította. Az európai Szabadságharcos Szövetség működik tovább..."

v.Sz. J. (Sarasota, Fl., USA.) 1990.VI.19... "Miskolci és környékbeli tartózkodásom után HAJDÚSZOBOSZLÓN meglátogattam a menekült-tábort, hová Erdélyből özönlének magyar véreink. Találkoztam néhány román nemzetiségűvel is. A tábor zsúfolt, gyerekes családok is vannak köztük. Beszédet intéztem hozzájuk, hogy amennyiben munkát találnak, maradjanak Magyarországon és ne kívánkozzanak nyugati államokba. Nyelvtudás nélkül nehéz megindulni, boldogulni, különösen értelmiségieknek, akik szakma nélkül vannak. Egyébként az erdélyi magyarságnak a helyzete ugyanolyan rossz, mint Ceausescu alatt, ha nem rosszabb.

A magyarországi GAZDASÁGI HELYZET nyomasztó. Az árak csillagászati magasságra szökkentek, ami a kisnyugdíjasokat a nyomor szélére sodorta. A közbiztonság a nullával egyenlő. Rengeteg cigány van odahaza, kikkel a rendőrség tehetetlen, de nem is mernek ellenük tenni, mert megverik a rendőröket. A községekben most már nyíltan követeli a lakosság a csendőrség visszaállítását, mert a mai rendőrség nem képes az állampolgárok személyét és vagyonát a cigányoktól megvédeni. A cigányok szabadon garázdálkodnak. Nem dolgoznak, legfeljebb csak egy hónapot, míg a családi segélyre jogosultak lesznek. Utána otthagyják a munkahelyet, pedig a hatóságok különböző szociális segélyeket folyósítanak számukra. A bűnözés magas. Ezt a jobsorsra érdemes országot a kommunizmus nem csak gazdaságilag, de erkölcsileg is a nyomorba süllyesztette.

A volt kommunisták mindent elkövetnek, hogy a jogtalanul összeharácsoltságukat át tudják menteni. A ravaszabbjai, akik érzik, hogy ütött a végső óra, igyekeznek korai nyugdíjba menni, mások szabadulnak a párttitkári és más állásokból. Igyekeznek ellenzéki pártokba befurakodni. Szinte nincs is olyan párt, hova volt kommunista be nem férkőzött volna. A csődbe jutott T.Sz.Cs.-k igyekeznek a földeket, - ha van vevő rá, - eladni.

A sátoraljaújhelyi volt cső. laktanyát lefényképeztem. Eddig cigányok laktak benne, de annyira tönkretették, hogy lakhatatlan. Ablakai furnérlemezzel vannak bebádogozva.

Megalakult otthon a DONI BAJTÁRSÁK KÖRE (Székesfehérvár, Fürdősor 3., 8000. A Szabad Művelődés Háza.) Megbízásom van, hogy itteni csoportját megszervezzem. Ügyszintén tagja vagyok az otthon megalakult "Volt Politikai Foglyok Országos Szövetségé"-nek.

Meglátogattam otthon még bajtársakat, özvegyeiket is, akik valamennyien jó erőt, egészséget kívánnak és üdvözleteiket küldik...."

B. J. (Ligist, Ausztria) 1990.III.8...." Februárban találkoztam Grazban egy turista MSZM taggal, aki biztosított arról, hogy továbbra is megtartják a szocializmus elért vívmányait, melyek a régi kapitalista világban nem voltak. Én sietve felsoroltam néhány vívmányt, melyek régen nem voltak: Nem volt 20 milliárd dollár külföldi adósság, nem volt 2 millió kolduló szegény az országban. Nem kényszerítettek több, mint 2 millió honfitársunkat a világ országútjára. Az életszínvonal nem volt lesüllyesztve egy afrikai négerállam életszínvonalára. Régen nem menekültek az emberek az öngyilkosságba, s az alkoholba. A " haladó szellemű " Magyarországon, ma évente sokkal több koporsót kell gyártani, mint bölcsőt. Régen nem volt recski haláltábor, Andrassy út 60, Gyűjtőfogház, Sopronkőhidai műhelyek...Az elvtárs azzal a megjegyzéssel távozott tőlem, " magával nem lehet beszélni."...

Azt hiszem, Magyarországnak a dollár millióknál is nagyobb szüksége volna az erkölcs újjáépítésére..."

B.A., + B.A-né (Los Polvorines) 1990.VI.17...."Még most is nagyon hiányzik drága Édesapám, bár ma már mi is nyugdíjasok vagyunk. Mennyire örülne most az otthoni változásoknak! Örömről van az unokákban. A Vattay dédunokák (9) mindnyájan jól beszélnek magyarul. Bihar Róbert a magyar alapítású pre-

montrei intézetben osztályelső és a legmagasabb pontszámot kapta. Az idei California-i tanulmányversenyen is részt vett. A többiek is jól tanulnak. Sokat gondolok Mindnyájukra. A Jóisten segítse, hogy tovább tudják vinni és felújítani a Csendőrséget..."

v. N.L. (Spring Hill, Fl., USA) 1990.IV.10.... A Húsvét ünnepe alkalmával mind kedves Vezető Bajtársunknak, hozzátartozóinak, valamint munkatársainak békés és Istenünktől gazdagon megáldott szép ünnepet kívánok. Magamról: alig látok, éppen csak hallok és az örök fájdalom okozta arthritis, szép magyar néven nevezett köszvény az életem megkeserítője. Az idő eljárt, menni kell. A hazai eseményekkel kapcsolatban: v. SUBIK KÁROLY, egri egyházmegyei kanonok ünnepi beszéde jut eszembe: "Nem született erre a világra olyan zsarnok, akinek rabtartó láncát szét ne rágta volna az idő rozsdája!" Isten áldja Százados Uramat! Lélekben Önnel ünnepelek!..."

+ + + + +

IX.

KERESTETÉS, EGYÉB, NYUGTÁZÁSOK

KERESTETÉS

Családja keresi az 1956-ban USA-ba menekült alábbi bajtársunkat:

NAGY VINCZE Örmester (?), szül. 1913-ban Szárföldön, Sopron vm. A győri, kolozsvári, 1944-ben a szombathelyi osztálynál (Kapuvár ōrs.) szolgált, majd nov.-tól a pesti és budai harcok idején Budapesten. A harcok befejezése után Szárföldön, szülei és testvéreinél lakott. Az 1956-os felkelés után az USA-ba menekült. 1968 jun.12-én adott fel levelet rokonainak és azóta nem jelentkezett. Címe akkor 58 Chelsea Ave., Long Branch, N.J., USA volt.

Öccse NAGY LÁSZLÓ 1987-ben a Katolikus Magyarok Vasárnapjához fordult, mely 1987 ápr.12-én hirdetést adott fel. Erre az alábbi szövegű fényképet kapta: "Mr. Nagy, on memory devaly (?) Judy and Dana Kamola, Long Branch 9-25-1969. A fényképen egy kisasszonyka és egy kisfiú (4-5 éves) társaságában van lefényképezve. Nagyon jól néz ki.

Nagy László kéri, hogy jelentkezzenek, valamint azokat is, akik tudnak róla, vagy ismerték, értesítsék az alábbi címre: NAGY LÁSZLÓ, c/o Mr. J.ORBÁN, Kelvinstraat 19, 5223 GD s, HERTOGENBOSCH, Nederland, EUROPE.

.....

GOJZER BÉLA volt m.kir.cső.g.hdgy. (5000-Köln, BRD.) keresi alábbi bajtársait, barátait, kiktől 1946-ban Ausztriában, majd Belgiumban elvált a Központoz írt 1990.VII.1-én kelt levele szerint:

BOGNÁR LÁSZLÓ volt m.kir.cső.g.hdgy..... Braziliába vándorolt ki,
SZAMOSFALVI LÁSZLÓ volt m.kir.cső.g.hdgy. Argentínába vándorolt ki,
SZTRIGÁN SÁNDOR, TV. és rádió-technikus... Kanadába vándorolt ki.

Kéri nevezetteket, írjanak neki, illetve aki tud róluk, értesítse az alábbi címen: Béla GOIZER

Isidor Caro str. 21,
5000 - KÖLN West Germany. BRD-. Europe.

.....

KINCSES MÁRTON volt m.kir.próbacsendőrt, aki 1940-ben Tatán, a gy.tanszázadnál szolgált, keresi volt oktatótisztje PERJÉSSY GYÖRGY fhdgy. Kéri, hogy írjon az alábbi címre: PERJÉSSY GYÖRGY Budakeszi út 49/c.,
Budapest H- 1021 HUNGARY

.....

LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT

SAJTÓHÍREK - hez:

AMERIKAI MAGYAR ÉRTESÍTŐ (Baltimore, MD., USA:) 1990.szeptemberi számában beszámol a SZENT KORONA (Budapest) hetilap cikkéről, mely nyilvánosságra hozza azoknak a képviselőknek neveit, akik a koronás címer ellen szavaztak, illetve tartózkodtak a szavazástól, amellyel segítették, hogy a Kádár-féle vöröscsillagos címer tovább éljen.

Közöttük szerepel KIRÁLY BÉLA, Kaposvár egyik képviselője.

.....

BAJTÁRSAINKTÓL ÉRKEZETT LEVEK- hez:

N.N. (Európa) 1990.VI.29.-... " E hó elején megérkezett a már igen-várt B.L.Csinos kiállítású, nagyon nívósan összeállított szerkesztői munka, melyért örömmel és hálás köszönetünk kell kifejeznünk a rajta fáradozóknak. A "hazajáró lelkek" ahogy beszélnek, eltakintva a választások következményeiként bekövetkezett változásoktól, a felső vezetésben egyes személyekre vonatkozóan - mindenki maradt a helyén, magas fizetéssel. A magángazdaságra óriási nehézségekkel jár, nincsenek szakemberek, tudás, tapasztalat és elsősorban munkaerőhiány.

A kommunista gazdasági rendszert bevezetni azonnal lehet, csak hatalom kell hozzá. A visszaállítás a szabad piacra évek, évtizedek szívós munkája."

NYUGTÁZÁSOK

AZ MKCSBK VEZETŐSÉGE

ezúton is köszönettel nyugtazza a Közösségünk fönntartására befolyt önkéntes hozzájárulásokat és felülfizetéseket

1990 március 1-től augusztus 31-ig

v. F. D. BL US	25.-	U. J. BL	50.-	St. E. BL	50.-
v. Sz. S. BL	25.-	özv.v.H.J.-né BL	50.-	Dr. P. V. BL	50.-
Özv. M. F-né BL	20.-	Dr. F.K. BL	15.-	v. P. L. BL	20.-
Dr.v.T. O. BL US	20.-	Id. P. I. BL	20.-	K. F. BL	20.-
Özv.Dr.V.T-né BL	20.-	Sz.B.Melbourne-i csoport BL	360.-	K. S. BL US	25.-
Zs.Gy.Sao Paulo csoport BL	100.-	P. I. BL US	20.-	M. I. BL	25.-
U.M.Adelaide csoport BL	133.-	Sz. I. BL	10.-	v. P. L. BL	20.-
K. I. BL US	20.-	ifj.v.G.Á. BL US	25.-	V. G. BL	20.-
Dr. T.Gy.Sydney csoport BL	500.-	Sz. J. BL	12.-	H. L. BL US	20.-
+ Cs.J	30.-	özv.H.S-né BL US	20.-	özv.H. I-né BL	25.-
D. S. BL	30.-	M. B. BL US	15.-	Dr.Sz. E. BL	30.-
Dr. Sz. S. BL	20.-	N. N. BL US	15.-	Dr. K. L. BL	25.-
+ TEL	10.-	O. J. BL	20.-	G. B. BL	30.-
Dr. K. L. BL US	25.-	Dr. B. I. BL US	20.-	B. Gy. BL	50.-
		v. K. E. BL	40.-	S.I.+ S.L. BL	24.-
		K. K. BL	25.-	ifj.v.K.Z. BL US	25.-

++++

S.I. (Klagenfurt, Ausztria) 1990.V.29.-... " A B.L. utóbbi száma is tetszetős külsejű, örömmel olvassák még mások is rajtunk kívül. Különösen kiválónak tartom DAJKA és SIMON bajtársaink leírását, melyért külön elismerésemet és jóleső érzésemet fejezem ki. Erősen hiányolom azonban a B.L.-ből a mai idők által megkövetelt állásfoglalást a törvénysértőkkel szemben. Ez nem politika, hanem közbiztonság, amely, ha hűek akarunk maradni Testületünkhöz és annak szelleméhez, akkor kötelességünk a törvények betartására figyelmeztetni az új rendszert és szellem felelőseit. Lehetetlen dolog az, hogy a törvénytelen ítéleteket kierőszakoló és hozó bűnözők még mindig szabadlábban legyenek, s a nép tehetetlenül nézze ellenállásukat az ÚJ szellemmel szemben...

1990.VI.17.-... " A történések oly nem várt iramban haladnak előre, hogy mi már magunkat sem érhetjük utól. Mint a volt közbiztonsági szerv itteni letéteményesei, feladatunk, sőt kötelességünk a B.L.-ben, újságokban, folyóiratokban, publikációkban, az otthon élő bajtársainkat bevonva rámutatni a magyarországi elégtelen közbiztonságra, annak eredő okaira, melyek az elmúlt rendszerrel kapcsolatosak. A bűnösök felelősségre-vonása elsődleges feledat kell, hogy legyen, mert enélkül a közbiztonság, a vagyon és életvédelem nem lehet optimálisan biztosítva.

Nekünk ma nemcsak követelnünk kell, - mely ugyan teljesen jogos, - hanem a fenti módon közreműködni a közbiztonság megszilárdításában és ezáltal kiérdemelni újból a magyar nép bizalmát és annak a hatalmas rétegnek is a jóindulatát, akiket a Testületünkről a kommunista rendszer teljesen hamisan informált és tájékoztatott. Így jogos követeléseink is hamarabb találhatnak meghallgatásra...

v. V.K. (Sao Paulo, Brazília) 1990.VI.22.-... " A brazíliai gazdasági helyzet nagyon súlyos, még embrio formában van a kibontakozás, nem lehet tudni, hogy sikerül-e a dinamikus, tetterős, fiatal elnökünknek a reformokat megvalósítani, mert a nagykapitalisták nem akarnak lemondani sok-százszázalékos hasznukról, a másik oldalon pedig a világbankok fojtogatnak a könnyelműen felvett és elherdált kölcsönök miatt, melyek kamatja már jóval túllépte az alaptőke határát. Mi pedig, ahányan vagyunk, már mind nyugdíjasok, de inkább "nyög"-díjasok vagyunk. Dehát mindig volt és lesz csak valahogy, sok mindent átvészeltünk már... "

v. G.M. (Beaconsfield, Que. Kanada) 1990.II.27.-... " A választással kapcsolatosan hazúlról kapott értesülésemet közlöm szó szerint: "... Igen közeleg a szülés ideje, sőt a vajudás már meg is kezdődött. Tudjuk, hogy ez nem lesz fájdalommentes, de reméljük, hogy ilyen hosszú várakozás után természetes körülmények közepette látja meg a napvilágot, nem pedig császármetszéssel. És ha sok sírás és álmatlan éjszakák következnek is, az újszülött fogadására készen vagyunk. A kelengye és pelenka rendelkezésre áll. A bölcső, mely álomra szenderíti, várja már. Ringatni is lesz kinek. Csak álmát rossz szellemek meg ne zavarják, lázas betegség ne gyötörje, hogy Anyja ölen békésen pihelve tudjon fejlődni. Mert nagy lemaradást kell behoznia. Azt is tudjuk, hogy 40 év után a szülés nem kockázatmentes, de a cél érdekébe vállaljuk. Ezért nagy várakozással tekintünk az eseményekre.... "

v. J.J.E.D. (Wellington, N.2 ,) 1990.V.26.-... " Ma, V.26-án d.e., az itteni időszámítás szerint, a helyi rádió bementa, hogy FINTA rendőr(?) kapitányt a bíróság minden ellene hozott vád alól fölmentette. Ez a felmentési hír a legjobb időben jött és örömet váltott ki bennem, de bizonyosan minden bajtársamból világszerte. Címe nincs meg nekem, s arra kérlek, ha lehetséges, szívből jövő jókívánságaimat, mint egy hosszú rabságban volt bajtárstól jövőket, továbbítsd neki. Remélem, jól vagytok, amit kívánok Nektek. Mi magunk csak megvagyunk, csendesen, csak az annak idején alaposan megkínzott veséim kellemetlenkednek erős fájdalmak kíséretében... "

+ + + + +